OMNIBVS CHRISTIANAM RELI-
GIONEM: AC ORTHODO-
XAM FIDEM STABILI
PROPOSITO CO-
LENTIBVS FOE-
LICITATEM.

QVanta ſint Religioſiſſimi viri clementiſſi-
mi Dei quæ in genus humanum contulit be
neficia: quantoq; ſit illum viſceribus miſe-
ricordiæ ſuæ proſpiciens: amore: ac pietate
proſecutus: non modo ingenii alicuius fa-
cultas: aut orationis uis exprimere queat: ſed ne mens
ipſa quidē cōiectura: aut imaginatione aſſequi omni-
no poſſet. Et præterquā quod hominem ad ſui imagi
nem: ſimilitudinemq; creauit: ac omnia tam miro or-
dine creata eius ſubiecit pedibus: Vnigenitū deniq;
filium ſuū pręnimia ſui caritate redimendi ipſius gra
tia ab antiqua labe peccati naſci ex intemerata virgi-
ne voluit. Qui, cum omne patris mādatum compleſ-
ſet: ad cœlos aſcenſurus cum gloria, ineffabili virtute
de morte triūphū gerens: optimus Præceptor, & Ma-
giſter: Diſcipulis ſuis verbo: & exemplo Corrobora-
tis: Veritatis Euāgelium per totum orbem prædican-
dum præcepit. Hi enim paracleto dictante: incorrupti
bilis: indeficientisq; frugis in hominum corda ſemi-
na iacientes: omnibus quicunque eos in nomine fi-
lii Dei receperunt: in ipſum credentibus: peruium iter
ad cœleſtis regni gloriam præſtitere. Hinc enim: a tā
firma: immobiliq; radice generoſiſſime ſtirpes in ec-
cleſia Orthodoxæ fidei propagantes: tam amplos: pa
tentesq; ſalutaris doctrinæ ramos omnifariam effude
runt: vt ſub illis requieſcere cupientes: diuino: ac in-
deficienti immortalis auræ ſpiritu aſſiduæ recreentur.
Qui igitur inter tot ſanctorum patrum tum latinæ cū

græcæ linguæ veræ doctrinæ monumenta: quæ nos
ad ſolem illum agnoſcendum qui occaſum non no-
uit dirigunt vlterius quicquam deſiderant: hos uel bo
næ mentis haudquaquã compotes eſſe: vel in verita-
tem ipſam egregie pertinaces cõtendimus. At mihi:
cum inter cæteros Ioannis Chryſoſtomi ſcriptis im-
morari aſſidue contingat: mirum profecto eſt: quan-
tum ille diuinus vir in omnibus admirandus appa-
reat: vt vere cœleſtis ſpiritus ſub mortali velamine
inter homines fuiſſe cenſendus ſit. Libuit præterea ſæ
pius ſeriem ſanctiſſimæ miſſæ quã ille ſua in eccleſia
celebrãdam inſtituit: percurrere: qua quidem dici nõ
poteſt: quanta vi mortale hoc: & corruptibile huma-
ni generis, ſuperis ſpiritibus cõciliet: ac Dei & Salua-
toris noſtri: quod in ſui memoriam faciendum præ-
cepit admirabili ordine complectatur. Cum itaq; ne-
mo ad hæc vſq; tempora hæc in latinum ſermonem
conuertere: ac in publicum edere curauerit, Nos: quo
tam venerandum opus omnibus chriſti fidelibus in-
noteſcat: nunc quam plurimis efflagitantibus cõuer-
ſum publicamus: ab ipſo prophanũ vulgus procul ar-
centes: quod græcos orthodoxæ fidei præcepta ſer-
uãtes inſcitiæ ſuæ barathro: parũ piis nominibus: nec
quæ fideles deceant proſequitur. Et quo vtriuſq; idio
matis ſtudioſis commodo: ac emolumento conſultũ
ſit: nõ modo quæ ſacerdos ipſe: & Diaconus: ac Cho
rus peragũt latina græcis in oppoſita ſemipagina ver
bum verbo reddẽtia expreſſimus: ſed cunctos etiam
canones qui quæq; ſuis dicenda locis diſponant: ad-
hibere placuit: illi videlicet exẽplari inhærẽtes: quod
nuper Romæ a venerandis in græca eccleſia ſacræ
paginæ magiſtris archiepiſcopo Cypri: & Rhodio
Methropolite græcis excudi formis: viſum eſt. Sũt.n.
quædam verba: quæ inter latina eandem quã & græ-
ca vocem obtinent: quorum in operis fine citatis
locis explicationem inſpicere cuiq; licebit. Valete
omnes fœliciter.

Ὁ
ἸΩΆΝΝΗΣ
Ὁ ΧΡΥΣΌ
ΣΤΟΜΟΣ.

ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΙΕΡΟΥΡΓΙΑΣ,

τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς Ἰωάννου τοῦ χρυσοστόμου.

Μέλλων ὁ ἱερεὺς τὴν θείαν ἐκτελεῖν μυσταγωγίαν, ὀφείλει εἶναι προηγουμένως ἐξωμολογημένος, καὶ μετὰ πάντων κατηλλαγμένος, καὶ τὴν καρδίαν ὅση δύναμις, καθαρὰν τετηρηκὼς ἀπὸ πονηρῶν λογισμῶν, ἐγκρατεύσας τὰ ἀφ' ἑσπέρας, καὶ ἐγρηγορηκὼς, μέχρι τοῦ τῆς ἱερουργίας καιροῦ. Τοῦ δὲ καιροῦ ἐπιστάντος, μέλλων ποιῆσαι τὴν συνήθη τῷ προεστῶτι μετάνοιαν, ἀπέρχεται ἐν τῷ ναῷ, καὶ ἅμα τῷ διακόνῳ, ποιοῦσιν ὁμοῦ πρὸς ἀνατολὰς προσκυνήματα τρία, ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας εἰκόνος τοῦ σωτῆρος, καὶ τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου, ἤγουν τῶν δύο εἰκόνων, καὶ ἀπελθόντες ἀνὰ ἕν. ὅτε δὲ προσκυνοῦσι, λέγουσι μυστικῶς τὴν εὐχὴν ταύτην.

Κύριε ἐξαπόστειλον τὴν χεῖρά σου ἐξ ὕψους κατοικητηρίου σου, καὶ ἐνίσχυσόν με εἰς τὴν προκειμένην διακονίαν σου, ἵνα ἀκατακρίτως παραστὰς τῷ φοβερῷ σου βήματι, τὴν ἀναίμακτον ἱερουργίαν ἐπιτελέσω. ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐλθόντες δὲ εἰς τὸ ἱερατεῖον, λαμβάνουσιν ἕκαστος ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν τὸ στοιχάριον ἑαυτῶν, καὶ ποιοῦσι προσκυνήματα τρία κατὰ ἀνατολὰς λέγοντες καθ' ἑαυτοὺς τό, Ὁ θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. Εἶτα ὁ διάκονος προσέρχεται τῷ ἱερεῖ, ὑποκλίνας τὴν κεφαλὴν, κρατῶν καὶ ἐν τῇ χειρὶ τῇ δεξιᾷ τὸ στοιχάριον, σὺν τῷ ὠραρίῳ, λέγων Εὐλόγησον δέσποτα τὸ στοιχάριον, σὺν τῷ ὠραρίῳ. Ὁ δὲ ἱερεὺς εὐλογῶν μετὰ τῆς χειρὸς, λέγει.

Εὐλογητὸς

ORDO DIVINAE MISSE: DIVI PATRIS IOANNIS CHRYSOSTOMI.

DEbens ſacerdos diuinum peragere ſacrificium, debet eſſe præſertim confeſſus, & cum omnibus reconciliatus, & cor pro viribus purum ſeruans a nequã cogitationibus, ac continentia uſus a veſperis, & vigil exiſtens, vſq; ad ſacrificii tempus. Tempore vero inſtante: poſtq̃ egerit quæ de more a ꝯſtituto ad hoc fit penitentiã, igredit̃ tẽplũ: & adiunctus diacono, faciunt ſimul ad orientem venerationes tres, ante imaginem ſaluatoris, & ſanctiſſimæ deiparæ, & in duos choros ingreſſi ſuum qſq;. veneratiõe aũt pacta, dicũt ſecreto orationẽ hãc.

DOmine emitte manum tuam de excelſo habitaculo tuo, & corrobora me ad propoſitum miniſterium tuum, vt indemnis adſiſtens tremendo tuo altari, incruentum ſacrificium pficiam valeã: Qm̃ tua eſt potentia, & gloria, in ſecula ſeculorum. Amen.

Venientes autem in ſacrarium: accipit quiſq; in manus ſuas tunicam ſuam, & faciunt venerationes tres verſus orientem, dicentes intra ſe hoc. **Deus propitius eſto mihi peccatori,** dehinc diaconus accedit ad ſacerdotem inclinans caput, tenens & in manu dextera tunicam, cum Horario, dicens. **Benedic domine tunicam, cum Horario.** At Sacerdos benedicens manu, dicit.

Εὐλογητὸς ὁ θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας, τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ὑποχωρεῖ ὁ διάκονος καθ' ἑαυτὸν εἰς ἓν μέρος τοῦ ἱερατείου καὶ ἐνδύεται τὸ στοιχάριον, εὐχόμενος οὕτως.

Ἀγαλλιάσεται ἡ ψυχή μου ἐπὶ τῷ κυρίῳ. ἐνέδυσέ με ἱμάτιον σωτηρίου, καὶ χιτῶνα εὐφροσύνης περιέβαλέ με, καὶ ὡς νυμφίῳ περιέθηκέ μοι μίτραν. καὶ ὡς νύμφην περιέθηκέ με κόσμῳ. Καὶ τὸ μὲν ὠράριον ἀσπασάμενος, ἐπιτίθησι τῷ ἀριστερῷ ὤμῳ. Ὁ δὲ ἱερεὺς λαβὼν καὶ αὐτὸς τὸ στοιχάριον, εὐλογεῖ αὐτό. καὶ ἀσπασάμενος, ἐνδύεται, λέγων καθ' ἑαυτὸν τὸν ψαλμὸν τὸν πρότερον ῥηθέντα, ὅμοιον τῷ διακόνῳ. Καὶ λαβὼν ὁ ἱερεὺς τὰ ἐπιμανίκια, ἐν μὲν τῇ δεξιᾷ χειρὶ λέγει οὕτως.

Ἡ δεξιά σου χεὶρ κύριε δεδόξασται ἐν ἰσχύϊ. ἡ δεξιά σου κύριε ἔθραυσεν ἐχθρούς. καὶ τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συνέτριψας τοὺς ὑπεναντίους. Ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ λέγει οὕτως. Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἔπλασάν με. Εἶτα λαβὼν τὸ ἐπιτραχήλιον, καὶ εὐλογήσας, ἀσπάζεται. καὶ τιθέμενος ἐπὶ τοῦ τραχήλου αὐτοῦ, λέγει.

Εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ ἐκχέων τὴν χάριν αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς ἱερεῖς αὐτοῦ, ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα τὸν πώγωνα τὸν ἀαρὼν, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὤαν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ. ὡς δρόσος ἀερμὼν, ἡ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη σιών. ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο κύριος τὴν εὐλογίαν, ζωὴν ἕως τοῦ αἰῶνος.

Καὶ λαβὼν τὴν ζώνην, καὶ εὐλογήσας ἀσπάζεται καὶ λέγει.

Εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ περιζωννύων με δύναμιν, καὶ ἐκχέων τὴν χάριν αὐτοῦ. πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας, τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα τὸ ὑπογονάτιον λαβὼν, ὃ ἔστι πρωτοσύγγελος τῆς

μεγάλης

B Enedictus deus noſter : vbiq̧ nunc,& ſemper & in ſecula ſeculorum. Amen.

Dehinc recedit diaconus ſeorſum in vnã partẽ taber naculi:& induitur tunicas orans ſic.

E Xultabit anima mea in domino : induit me veſtimento ſalutari : & tunicam leticiæ circunde-dit me:& tãquã ſpõſo ĩpoſuit mihi mitrã:& vt ſpõſæ ĩpoſuit mihi ornamentũ.Et Horariũ quidẽ exoſculãs imponit ſiniſtro humero : ſacerdos vero capiens & ipſe tunicam : benedicit ipſam : & oſculans in-duitur dicens intra ſe pſalmum qui prius dictus eſt:ſimiliter vt diaconus: Et accipiens ſacerdos mani pulum in dextera quidem manu dicit ſic.

D Extera tua manꝰ dñe glorificata ẽ in virtute: dextera tua domine confregit inimicos, & plenitudine gloriæ tuæ compreſiſti aduerſarios. At in ſi-niſtra manu dicit ſic. Manus tuæ fecerunt me : & plaſmauerunt me. Dehinc capiens ſtolam & benedicens oſculatur: & imponens ſuper col-lum ſuum dicit.

B Enedictus deus qui effudit gratiam ſuam ſuper ſacerdotes eius:vt vnguentum ſuper caput quod de-ſcendit in barbam barbam Aaron, quod deſcen-dit in oram veſtimenti eius vt ros her-mon quod deſcendit in montem ſion:qm̃ ibi manda uit dominus benedictionem: vitam vſq̧ in ſeculum.

Et accipiens cingulum:& benedicẽs oſculatur: & ait.

B Enedictus deus qui cinxit me potentia : & ef-fundit gratiam ſuam : vbiq̧ nunc : & ſemper : & in ſecula ſeculorum. Amen.

Dehinc ſubgeniale capiens ſi eſt præpoſitus

 magne

μεγάλης ἐκκλησίας, ἢ ἄλλος τις ἔχων ἀξιότητά τινα, καὶ εὐλογήσας αὐτὸ, καὶ ἀσπασάμενος, λέγει.

Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου δυνατὲ τῇ ὡραιότητί σου, καὶ τῷ κάλλει σου. καὶ ἔντεινε, καὶ κατευοδοῦ, καὶ βασίλευε ἕνεκεν ἀληθείας, καὶ πραότητος, καὶ δικαιοσύνης. καὶ ὁδηγήσει σε θαυμαστῶς ἡ δεξιά σου. πάντοτε νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εἶτα λαβὼν τὸ φελώνιον, καὶ εὐλογήσας ἀσπάζεται. καὶ λέγει.

Οἱ ἱερεῖς σου κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην. καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται. πάντοτε νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ἀπελθόντες εἰς τὴν πρόθεσιν, νίπτουσι τὰς χεῖρας, λέγοντες.

Νίψομαι ἐν ἀθώοις τὰς χεῖράς μου, καὶ κυκλώσω τὸ θυσιαστήριόν σου κύριε, τοῦ ἀκοῦσαί με φωνῆς αἰνέσεώς σου, καὶ διηγήσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου. κύριε ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου, καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου. μὴ συναπολέσῃς μετὰ ἀσεβῶν τὴν ψυχήν μου, καὶ μετὰ ἀνδρῶν αἱμάτων τὴν ζωήν μου. ὧν ἐν χερσὶν αἱ ἀνομίαι. ἡ δεξιὰ αὐτῶν ἐπλήσθη δώρων. ἐγὼ δὲ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην. λύτρωσαί με κύριε, καὶ ἐλέησόν με. ὁ πούς μου ἔστη ἐν εὐθύτητι. ἐν ἐκκλησίαις εὐλογήσω σε κύριε. Ὁ δὲ διάκονος εὐτρεπίζει τὰ ἱερά, τὸν μὲν ἅγιον ἄρτον ἐν τῷ μέρει τῷ ἀριστερῷ, τὸ δὲ ποτήριον ἐν τῷ δεξιῷ, καὶ τὰ ἄλλα σὺν αὐτοῖς. Εἶτα προσκυνήματα τρία ἔμπροσθεν τῆς προθέσεως ποιήσαντες, λέγουσιν ἕκαστος τό,

Ὁ θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ, καὶ ἐλέησόν με.

καὶ τό, Ἐξηγόρασας ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου τῷ τιμίῳ σου αἵματι, τῷ σταυρῷ προσηλωθεὶς, καὶ τῇ λόγχῃ κεντηθεὶς, τὴν ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις σωτὴρ ἡμῶν

τὴρ ἡμῶν

magnæ eccleſiæ : vel alius q̄s habẽs dignitatẽ aliquã
& benedicens ipſum : ac exoſculans : dicit.

ACcingere gladio tuo ſuper fœmur tuum potentiſſi-
me. ſpecie tua : & pulchritudine tua : & intende :
& procede : & regna : propter veritatem : & manſue
tudinẽ : & iuſtitiã : & deducet te mirabiliter dextera
tua. vbiq; nunc : & ſemper : & in ſæcula ſæculo-
rum. A men, Poſthæc capiens caſulã : & benedicens
exoſculatur : & ait.

SAcerdotes tui domĩne induantur iuſtitia : &
iuſti tui exultatione exultabunt : vbique : nunc :
& ſemper : & in ſæcula ſæculorum : A men.

Dehinc procedentes ad protheſim : lauant ma-
nus : dicentes.

LAuabo inter inocentes manus meas : & circundabo
altare tuum domine : vt audiam vocem lau-
dis tuæ : & enarem vniuerſa mirabilia tua : do-
mine dilexi decorẽ domus tuæ : & locũ habitatiõis
gloriæ tuæ. Ne perdas cum impiis animam
meam : & cũ viris ſanguinũ vitã meã. in quorũ mani-
b' iniq̄tates : dextera eoꝝ repleta ẽ munerib' : ego ãt in
inocẽtia mea igreſſus ſũ : liba me dñe : & miſere mei :
pes meus ſtetit in directo in eccleſiis benedicam te
domine. At Diaconus preparat ſacra : ſanctã quidem
patenam ad partem ſiniſtram : calicem vero ad de-
xteram : & alia cum ipſis. Dehinc venerationem ter
ante protheſim peragentes : dicunt quilibet : hoc.

Deus propitius eſto mihi peccatori : & miſerere mei.
Et hoc. Redemiſti nos a maledictione legis :
precioſo tuo ſanguine cruci affixus : & lan-
cea perforatus immortalitatẽ adduxiſti hominib' ſal

 uator

τῆς ἡμῶν δόξασοι. Καὶ ποιεῖ ὁ ἱερεὺς εὐλογητόν.
Εὐλογητὸς ὁ θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας, τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εἶτα λαμβάνει ὁ ἱερεὺς
ἐν μὲν τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ τὴν προσφοράν, ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ τὴν
ἁγίαν λόγχην, καὶ σφραγίζων σὺν αὐτῇ ἐπάνω τῆς σφρα-
γῖδος τῆς προσφορᾶς, τρὶς λέγει. Εἰς ἀνάμνησιν τοῦ
κυρίου, καὶ θεοῦ, καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
Καὶ εὐθὺς πηγνύει τὴν ἁγίαν λόγχην ἐν τῷ δεξιῷ μέρει
τῆς σφραγῖδος, καὶ ἀνατέμνων λέγει. Ὡς πρόβατον
ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη. Ἐν δὲ τῷ ἀριστερῷ ὁμοίως πηγνὺς τὴν
ἁγίαν λόγχην, λέγει. Καὶ ὡς ἀμνὸς ἄμωμος ἐναντίον
τοῦ κείροντος αὐτὸν, ἄφωνος, οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα
αὐτοῦ. Ἐν δὲ τῷ ἄνω μέρει τῆς σφραγῖδος πηγνὺς τὴν ἁγί-
αν λόγχην, λέγει. Ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ ἡ κρίσις αὐτοῦ
ἤρθη. Ἐν δὲ τῷ κάτω μέρει τῆς σφραγῖδος πάλιν πη-
γνὺς τὴν ἁγίαν λόγχην, λέγει. Τὴν δὲ γενεὰν αὐτοῦ
τίς διηγήσεται; Ὁ δὲ διάκονος ἐφ' ἑκάστῃ ἀνατομῇ, λέγει.
Τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Κρατῶν καὶ τὸ ὠράριον αὐτοῦ ἐν
τῇ δεξιᾷ. Μετὰ ταῦτα λέγει ὁ διάκονος. Ἔπαρον δέ-
σποτα. Καὶ ὁ ἱερεὺς ἐμβαλὼν τὴν ἁγίαν λόγχην ἐκ
πλαγίου τοῦ δεξιοῦ μέρους τῆς προσφορᾶς, ἐπαίρει τὸν
ἅγιον ἄρτον, λέγων οὕτως. Ὅτι αἴρεται ἀπὸ τῆς γῆς
ἡ ζωὴ αὐτοῦ, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας, τῶν
αἰώνων. Ἀμήν. Καὶ τιθεὶς αὐτὸν ὕπτιον ἐν τῷ ἁγίῳ
δίσκῳ, Εἰπόντος τοῦ διακόνου, Θῦσον δέσποτα.
Ὁ ἱερεὺς θύει αὐτὸν σταυροειδῶς, λέγων. Θύεται ὁ
ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ὑπὲρ
τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς, καὶ σωτηρίας. Καὶ στρέφει τὸ ἕτε-
ρον μέρος τὸ ἔχον ἐπάνω τὸν σταυρὸν, καὶ λέγει ὁ διάκονος.
Νύξον δέσποτα. Ὁ δὲ ἱερεὺς νύττων αὐτὸν ἐν τῷ
δεξιῷ μέρει μετὰ τῆς ἁγίας λόγχης, λέγει. Καὶ εἷς

τῶν στρατιωτῶν

uator nr̃ gloria tibi. Et facit ſacerdos benedictionẽ.
Benedictus deus noſter vbiqꝫ: nunc: & ſemper: & in ſecula ſeculorum. Amen. Poſthęc ſumit ſacerdos in ſiniſtra quidem manu panem: dextera vero ſanctam lanceam: & crucem ſignat ipſa ſuper ſigillum: quod in pane eſt ter dicens. In memoriam domini: & dei: ac ſaluatoris noſtri Ieſu Chriſti.
Et ſtatim infigit ſanctam lanceã: in dexterã partem: Sigilli: & ſcindens dicit. Tanquam ouis ad occiſionẽ duct⁹ eſt. In ſiniſtra vero ſimiliter ingẽs ſanctam lanceam: dicit. Et vt agnus manſuetus corã tondente ſe obmuteſcens: ſic non aperiet os ſuũ. In ſuperiori vero parte ſigilli rurſus infiges ſanctam lanceam, dicit. In humilitate eius iudicium eius ſublatum eſt. In inferiori vero parte ſigilli rurſus infigens ſanctam lanceam, dicit. Generationem vero ei⁹ quis enarrabit? At diaconus in qualibet inciſiõe: dicit. Dominum deprecemur. Et tenẽs Horarium ſuum in dextera: Deinde dicit diaconus. Attolle domine. Et ſacerdos immittens ſanctam lanceam ex obliquo dexteræ partis panis attollit Sanctũ panẽ: dicens in hũc modũ. Quõ tollit̃ de terra vita eius: ubiqꝫ: nunc: & ſemper: & in ſecula ſeculorum: Amen. Et ponens ipſum ſupinum in ſancta patenam: dicente diacono. Sacrifica domine.
Sacerdos ſacrificat illũ i modũ crucis dicit. Sacrificat̃ agnus dei qui tollit peccata mundi pro mundi vita: & ſalute. Et conuertit aliam partẽ quæ habet ſurſum crucẽ: & dicit diaconus. Aperias domine. At ſacerdos aperiens ipſum a dextera parte cum ſancta lancea: dicit: Et vnus

militum

τῶν στρατιωτῶν λόγχῃ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ ἔνυξεν, καὶ εὐθέως ἐξῆλθεν αἷμα, καὶ ὕδωρ. Ὁ δὲ διάκονος ἐγχέει ἐν τῷ ἁγίῳ ποτηρίῳ ἐκ τοῦ νάματος, καὶ ὕδατος. πρότερον πρὸς τὸν ἱερέα εἰπών. Εὐλόγησον δέσποτα. Καὶ ὁ ἱερεὺς εὐλογεῖ. Εἶτα λαβὼν ὁ ἱερεὺς τὴν δευτέραν προσφορὰν, λέγει.

Εἰς τιμὴν, καὶ μνήμην τῆς ὑπερευλογημένης ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας. ἧς ταῖς πρεσβείαις πρόσδεξαι κύριε τὴν θυσίαν ταύτην εἰς τὸ ὑπερουράνιόν σου θυσιαστήριον. Καὶ αἴρων μερίδα μίαν τῆς ἁγίας λόγχης, τίθησιν ἐξ ἀριστερῶν τοῦ ἁγίου ἄρτου. Εἶτα λαβὼν τὴν τρίτην προσφορὰν, λέγει.

Τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου προδρόμου, καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Τῶν ἁγίων ἐνδόξων, καὶ πανευφήμων ἀποστόλων. Τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν ἱεραρχῶν, Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ θεολόγου, Ἰωάννου τοῦ χρυσοστόμου, Ἀθανασίου, Κυρίλλου, Νικολάου τοῦ ἐν μύροις, καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἱεραρχῶν. Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου πρωτομάρτυρος, καὶ ἀρχιδιακόνου Στεφάνου. Τῶν ἁγίων μεγάλων μαρτύρων Γεωργίου, Δημητρίου, Θεοδώρου, καὶ πάντων τῶν ἁγίων μαρτύρων. Τῶν ὁσίων θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, Ἀντωνίου, Εὐθυμίου, Σάββα τοῦ ἡγιασμένου, Ὀνοφρίου, Ἀρσενίου, Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ ἄθῳ. καὶ πάντων τῶν ὁσίων. Τῶν ἁγίων, καὶ ἰαματικῶν Ἀναργύρων, Κοσμᾶ, καὶ Δαμιανοῦ, Κύρου καὶ Ἰωάννου, Παντελεήμονος, καὶ Ἑρμολάου, Σαμψὼν, καὶ Διομήδους, Θαλλαλέου, καὶ Τρύφωνος, καὶ τῶν λοιπῶν. Τῶν ἁγίων δικαίων θεοπατέρων Ἰωακεὶμ, καὶ Ἄννης. Τοῦ ἁγίου ὁ δεῖνος τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν δηλονότι. καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ὧν ταῖς ἱκεσίαις ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ὁ θεός.

Καὶ οὕτως αἴρων τὴν μερίδα, τίθησιν αὐτὴν ὑποκάτω ἐν τῷ ἀριστερῷ.

militum lancea latus eius aperuit: & ſtatim exiuit ſanguis: & aqua. Diaconus vero fundit in ſanctum calicem vinum: & aquam prius ſacerdoti dicens. Benedic domine. Et Sacerdos benedicit. Dehinc capiens Sacerdos ſecundum panem: dicit.

IN honorē: & memoriā: pluſquā bñdictæ: glorioſæ reginæ noſtræ deiparæ: & ſemp virginis Mariæ: cuius precibus accipe domine ſacrificium iſtud ad ſuper cœleſte tuum altare. Et eleuans particulam cum ſancta lancea: ponit a ſiniſtra: ſancti panis: poſtea capiens tertium panem: dicit.

Honorādi: glorioſi prophetæ pręcurſoris: & baptiſtæ Ioānis. Sctōrū glorioſoꝝ: & p quā bñdictoꝝ Apoſtoloꝝ. Sctōrū patrū noſtroꝝ ſacerdotū principū: Baſilii magni: Gregorii Theologi: Ioannis Chryſoſtomi: Athanaſii: Cyrilli: Nicolai in myris. & omnium ſanctorum ſacerdotum: Sancti Apoſtoli primi martyris: & Archidiaconi Stephani: ſanctorum magnoꝝ martyrū: georgii: Demetrii: Theodori: & omnium ſanctorū martyrū. piorū diuini numinis patrum noſtrorū Antonii: Euthimii: Sabbe ſanctificati. Enophrii: Arſenii: Athanaſii in monte Atho: & omnium piorum. Sanctorum medentium abſq; argento: Coſmæ: & Damiani: Cyri: & Ioannis: Pantaleonis: & Hermolai: Sanſonis: & Diomedis: Thalalei: & Triphonis: & reliquorū: Sanctorum Iuſtorum dei parentum Ioachim: & Annæ. Sancti illius diei cuiuslibet: & omnium Sanctorum: quorum precibus protege nos deus. Et ſic auferens particulam: ponit ipſam ſubtus ad ſiniſtram

ἐν τῷ ἀριστερῷ μέρει. Εἶτα λαβὼν ἑτέραν προσφορὰν, λέγει. Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, ὁ δεῖνα. Τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, καὶ παντὸς ἱερατικοῦ τάγματος. Ὑπὲρ μνήμης καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν ἀειμνήστων κτιτόρων τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης. Ἐνταῦθα καὶ ζώντων καὶ τεθνεώτων, ὧν ἐθέλει ὁ ἱερεὺς μνημονεύει ὀνομαστί. Καὶ πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου, τῇ σῇ κοινωνίᾳ κεκοιμημένων ὀρθοδόξων πατέρων, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, φιλάνθρωπε κύριε συγχώρησον. Καὶ αὖθις αἴρων τὴν μερίδα, τίθησιν αὐτὴν ὑποκάτω ἐν τῷ ἀριστερῷ μέρει.

Εἶτα λαβὼν ὁ διάκονος τὸ θυμιατήριον, καὶ τὸ θυμίαμα, λέγει πρὸς τὸν ἱερέα. Εὐλόγησον δέσποτα τὸ θυμίαμα. Καὶ λέγει. Τοῦ κυ(ρίου) δεηθῶμεν. Καὶ ὁ ἱερεὺς λέγει τὴν εὐχήν.

Θυμίαμά σοι προσφέρομεν Χριστὲ ὁ θεὸς εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἣν πρόσδεξαι δέσποτα εἰς τὸ ἅγιον, καὶ ὑπερουράνιον, καὶ νοερόν σου θυσιαστήριον, καὶ ἀντικατάπεμψον ἡμῖν πλούσια τὰ ἐλέη σου, καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου, καὶ δώρησαι ἡμῖν αὐτὰ τοῖς δούλοις σου τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομά σου τοῦ πατρὸς, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. πάντοτε νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ὁ διάκονος. Τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Καὶ ὁ ἱερεὺς θυμιάσας τὸν ἀστερίσκον, τίθησιν αὐτὸν ἐπάνω τοῦ ἄρτου, καὶ λέγει. Καὶ ἐλθὼν ὁ ἀστὴρ ἔστη ἐπάνω οὗ ἦν τὸ παιδίον κείμενον. πάντοτε νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ὁ διάκονος. Τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ ἱερεὺς θυμιάσας τὸ πρῶτον κάλυμμα, σκεπάζει τὸν ἅγιον ἄρτον, καὶ λέγει. Ὁ κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο. καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα κύριε εἰς

μακρότητα

ad ſiniſtram partem : poſtea capiens alium panem dicit. Pro Epiſcopo noſtro. Tali. Honorandis preſbyteris: in Chriſto diaconibus: & omni ſacerdotali ordine: & pro cōmēoratōe: & remiſ ſione pctōꝝ qui ſemp recolēdi ſūt cōditoꝝ ſancti habitaculi huius. Hic & viuorum: & mortuoꝝ quorum vult ſacerdos memoriam agit nominādo: Et oium ꝗ in ſpe reſurrectiōis vitæ æternę: qui in tui cōicatiōe requieſcūt orthodoxis patribus: & fratribus noſtris piiſſime domine veniam indulge. & ita tollens particulam ponit ipſam ſubtus in ſiniſtra parte. dehinc capiens Diaconus thuribulum: & incenſum dicit verſus ſacerdotem. Benedic̨ domine incenſum. & dicit Dn̄m deprecemur. & ſacerdos dicit orationē.

Incēſum tibi offerimus chriſte deus in odorē ſuauitatis ſpiritualis: quam ſuſcipe domine in ſanctum: & ſuper celeſte: ac intellectuale tuum altare: & repēde nobis opes miſericordię tuę: & miſeratiōes tuas & largire nobis ipſas ſeruis tuis inuocantibus nomen tuum patris: & filii & ſancti ſpiritus: vbiqꝫ: nunc: & ſemper: & in ſæcula ſæculorum: Amen. Diaconus: Dn̄m deprecemur Et ſacerdos incenſato aſteriſco: ponit ipſum ſuper panem: & dicit. Et veniens ſtella aſtitit deſuper ubi erat puer poſitus: ubiqꝫ: nunc & ſemper: & in ſæcula ſæculorum. Amen. Diaconus. Dominum deprecemur. Sacerdos incenſato primo velamine vellat ſanctum panem: & ait. Dominus regnauit decorem indutus eſt: indutus eſt dn̄s fortitudinem: & pręcinxit ſe. Etenim firmauit orbem terrę qui nō cōmouebitur. Domū tuā decet ſanctitudo dn̄e in

 longitudine

μακρότητα ἡμερῶν, πάντοτε νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν. Ὁ διάκονος. Τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Κάλυψον δέσποτα. Καὶ ὁ ἱερεὺς θυμιῶν τὸ δεύτερον κάλυμμα, καὶ σκεπάζων τὸ ἅγιον ποτήριον λέγει. Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετή σου Χριστὲ, καὶ τῆς αἰνέσεώς σου πλήρης ἡ γῆ. πάντοτε νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν. Ὁ διά. Τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Σκέπασον δέσποτα. Καὶ ὁ ἱερεὺς θυμιῶν τὸν ἀέρα, καὶ σκεπάζων ἀμφότερα, λέγει. Σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ὁ θεὸς ἡμῶν. πάντοτε νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Εἶτα δήσαντες ἀμφότεροι τὰς χεῖρας, καὶ προσκυνήσαντες εὐλαβῶς λέγουσιν. Εὐλογητὸς ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ οὕτως εὐδοκήσας. πάντοτε νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν. Ὁ διάκονος ἐπὶ τῇ προθέσει τῶν τιμίων δώρων λέγει. Τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς προθέσεως.

Θεὸς ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ τὸν οὐράνιον ἄρτον τὴν τροφὴν τοῦ παντὸς κόσμου, τὸν κύριον ἡμῶν, καὶ θεὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐξαποστείλας σωτῆρα, καὶ λυτρωτὴν, καὶ εὐεργέτην, εὐλογοῦντα καὶ ἁγιάζοντα ἡμᾶς, αὐτὸς εὐλόγησον τὴν πρόθεσιν ταύτην. καὶ πρόσδεξαι αὐτὴν εἰς τὸ ὑπερουράνιόν σου θυσιαστήριον, μνημόνευσον ὡς ἀγαθὸς, καὶ φιλάνθρωπος τῶν προσενεγκάντων, καὶ δι' οὓς προσήγαγον, καὶ ἡμᾶς ἀκατακρίτους διαφύλαξον ἐν τῇ ἱερουργίᾳ τῶν θείων σου μυστηρίων. Ἐκφώνως. Ὅτι ἡγίασται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ πατρὸς, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Καὶ μετὰ τὴν εὐχὴν θυμιᾷ τὴν πρόθεσιν, καὶ ποιεῖ ἀπόλυσιν λέγων.

Δόξα σοι Χριστὲ ὁ θεὸς ἡ ἐλπὶς ἡμῶν. Ὁ διάκονος. Δόξα

longitudine dierum: vbiq̃ nunc: & ſemper & in ſæcu la ſæculorum. Amen. Diaconus. Dominū deprece mur. Vella domine. Et ſacerdos incenſato ſecundo velamine: & velans ſanctum calicem dicit. Operuit cœlos virtus tua Chriſte : & laudis tuæ plena eſt terra. vbiq̃: nūc: & ſemper: & in ſæcula ſæculorum. Amen Diaconus. Dominū deprecemur. Vella domine. Et ſacerdos incenſato aere: & vellans vtraq̃. dicit. Protege nos. Subumbra allarum tuarum deus noſter: vbiq̃ nunc: & ſemper: & in ſæcula: ſæculorum. Amen. Poſtea compreſſis vterq̃ manibus adorantes cum veneratiõe dicunt. Benedictus deus noſter q̃ ſic complacuit: vbiq̃: nunc: & ſemper: & in ſæcula ſæculorum. Amen. Diaconus in oblatione precioſoꝝ munerū dicit. Dn̄m dep̄cemur. Sacerdos orationem oblationis.

DEus: deus noſter qui celeſtem panem cibum totius mundi: dominum noſtrum: & deum: ieſum chriſtū miſiſti ſaluatorē: & redēptorē & benefactorem: benedicentem: & ſanctificantem nos: tu benedic oblationem iſtam: & ſuſcipe ipſam: ad supercœleſte tuum ſacrarium: memento vt bonus & clemens offerentium: & pro quibus obtulerunt: & nos indemnes cuſtodias in celebratione diuinoꝝ tuoꝝ miſterioꝝ. Cū voce. qm̄ ſanctificatū & glorificatū eſt honorabile: & magnificū nomē tuū patris: & filii: ſpiritus ſancti: nunc: & ſemper & in ſæcula ſæculorum: Amen. Et completa oratiõe incēſat protheſim: & facit abſolutionē dicēs. Gloria tibi chriſte Deus ſpes nr̄a. Diaconus. Gloria

 patri: & filio

πατρὶ, καὶ υἱῷ, καὶ ἁγίῳ πνεύματι. νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ὁ ἱερεύς.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς θεὸς ἡμῶν ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ μητρός. τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν. ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου κωνσταντινουπόλεως τοῦ χρυσοστόμου. καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεήσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς θεὸς, καὶ φιλάνθρωπος. Ὁ χορός. Ἀμήν.

Καὶ οὕτω λαβὼν ὁ διάκονος τὸ θυμιατήριον, ἀπέρχεται, καὶ θυμιᾷ τὴν ἁγίαν τράπεζαν κύκλῳ σταυροειδῶς, λέγων καθ' ἑαυτόν. Ἐν τάφῳ σωματικῶς, ἐν ᾅδου δὲ μετὰ ψυχῆς ὡς θεὸς, ἐν παραδείσῳ δὲ μετὰ λῃστοῦ, καὶ ἐν θρόνῳ ὑπῆρχες Χριστὲ μετὰ πατρὸς, καὶ πνεύματος, πάντα πληρῶν ὁ ἀπερίγραπτος. Καὶ λέγει τὸν πεντηκοστὸν ψαλμόν. Ἐλέησόν με ὁ θεός. Καὶ οὕτω θυμιάσας τὸ ἱερατεῖον, καὶ τὸν ναὸν ὅλον, εἰσέρχεται αὖθις εἰς τὸ ἅγιον βῆμα, καὶ θυμιάσας αὖθις τὴν ἁγίαν τράπεζαν, καὶ τὸν ἱερέα, τὸ μὲν θυμιατήριον ἀποτίθησιν ἐν τῷ ἰδίῳ τόπῳ. αὐτὸς δὲ προσέρχεται τῷ ἱερεῖ. καὶ πάντες ὁμοῦ πρὸ τῆς ἁγίας τραπέζης, καὶ προσκυνοῦντες καθ' ἑαυτοὺς, καὶ εὐχόμενοι, λέγουσι τό.

Βασιλεῦ οὐράνιε παράκλητε τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν, καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωῆς χορηγὸς, ἐλθὲ καὶ ἐνσκήνωσον ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλῖδος, καὶ σῶσον ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ τό, κύριε τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὰ ἑξῆς ἅπαξ. Εἶτα, ἀσπάζεται ὁ μὲν ἱερεὺς τὸ εὐαγγέλιον. ὁ δὲ διάκονος τὴν ἁγίαν τράπεζαν. Εἶτα, ὁ διάκονος ὑποκλίνας τὴν κεφαλὴν τῷ ἱερεῖ, κρατῶν καὶ τὸ ὠράριον ἑαυτοῦ τοῖς τρισὶ δακτύλοις τῆς δεξιᾶς χειρὸς λέγει. Καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ κυρίῳ. Δέσποτα εὐλόγησον. Καὶ ὁ ἱερεύς

patri: & filio: & ſpiritui ſancto: nunc: & ſemper & in ſæcula ſæculorum. Amen. Sacerdos.

CHriſtus verus Deus noſter interceſſionibus intemeratæ eius matris: a ſancti patris noſtri Ioannis archiepiſcopi cõſtantinopolitani chryſoſtomi: & oīum ſanctorum: miſereat̃ & noſtri: vt bonus deus, & clemens. Chorus. Amen.

Et hic capiens diaconus thuribulum recedit: & incenſat honorabilem mẽſam ambiens in crucẽ dicit ĩtra ſe: In monumẽto cũ corpe: in ĩferno uero cũ aia vt Deus: in paradiſo uero cum latrone & in throno eras chriſte cum patre: & ſpiritu: omnia implẽs incircunſcriptus. Et dicit quinquageſimũ pſalmum. Miſerere mei Deus. Et dum incenſat & ſacrarium: & templum totum: ingreditur rurſus in ſcũm tabernaculũ: & ĩcẽſando rurſus ſcãm mẽſam: & ſacerdotem: thuribulum quidem deponit in ſuo loco: ipſe vero accedit ad ſacerdotẽ: & ſtantes ſimul ãte ſanctam menſam: & venerantes pro ſe quiſq;: & orantes dicunt. hoc. &c.

REx cœlorum paraclete: ſpiritus ueritatis: qui ubiq; es: & omnia imples: qui es theſaurus bonorum: & vitæ largitor: veni & habita in nobis: & purga nos ab omni macula: & ſalua optime animas noſtras: Et hoc: Dñe labia mea aperies. Et quæ ſequuntur ſemel. Dehinc oſculatur ſacerdos quidẽ euangeliũ: diaconus vero ſanctam menſam: poſtea diaconus inclinans caput ſacerdoti tenens: & horarium ſuum tribus digitis dexteræ manus: dicit. Tempus faciendi domino. Domine benedic. Et

ſacerdos

ὁ ἱερεὺς σφραγίζων αὐτὸν, λέγει. Εὐλογητὸς ὁ θεὸς ἡμῶν πάντοτε νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ὁ διάκονος. Εὖξαι ὑπὲρ ἐμοῦ δέσποτα. Ὁ δὲ ἱερεύς. Μνησθείη σου κύριος ὁ θεὸς ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ, πάντοτε νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Καὶ ὁ διάκονος. Ἀμήν. Ἀμήν. Ἀμήν. Καὶ προσκυνήσαντες τρὶς λέγουσι καθ' ἑαυτούς. Κύριε τὰ χείλη μου ἀνοίξεις. καὶ τὰ ἑξῆς. Καὶ μετὰ τοῦτο ἐξέρχεται ὁ διάκονος τοῦ βήματος, καὶ προσκυνήσας τρὶς λέγει ἐκφώνως. Εὐλόγησον δέσποτα. ὁ δὲ ἱερεὺς ἐκφώνως λέγει.

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ πατρὸς, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ χορός. Ἀμήν. Ὁ διάκονος ἐκφώνως. Ἐν εἰρήνῃ τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ χορός. Κύριε ἐλέησον. Ὁ διάκονος. Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ χορός. Κύριε ἐλέησον. Ὁ διά. Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ θεοῦ ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ χορός. Κύριε ἐλέησον. Ὁ διά. Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως εὐλαβείας, καὶ φόβου θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ χορός. κύριε ἐλέησον. Ὁ διάκονος. Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν. Ὁ δεινός. Τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου, καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. ὁ χορός. κύριε ἐλέησον. ὁ διά. Ὑπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων, καὶ θεοφυλάκτων βασιλέων ἡμῶν, παντὸς τοῦ παλατίου, καὶ τοῦ στρατοπέδου αὐτῶν, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. ὁ χορός. κύριε ἐλέησον. ὁ διά. Ὑπὲρ τοῦ συμπολεμῆσαι, καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν, καὶ πολέ-

μιον, τοῦ

Sacerdos benedicens ipſum : dicit Benedictus Deus: noſter vbiq; : nunc : & ſemper : & in ſæcula ſæculorum. Amen. Diaconus Ora pro me domine. Sacerdos vero: Recordet tui dominus deus in regno ſuo: ubiq; nunc: & ſemper : & in ſæcula ſæculorum. Et Diaconus Amen. Amen. Amē. Et veneratione peragentes ter dicunt intra ſe. Domine labia mea aperies: Et reliqua : & poſthæc egreditur Diacon⁹ e tabnaculo: & adorans ter dicit cum voce: Benedic domine. At ſacerdos cū voce dicit.

Benedictum regnum patris : & filii : & ſpiritus ſancti : nunc : & ſemper : & in aſæculſæculorum. Chorus. Amen. Diaconus cum voce. In pace dominum deprecemur. Chorus. Domine miſerere. Diaconus. Pro pace quæ ſurſum eſt : & ſalute animarum noſtrarum: dn̄m deprecemur. Chorus. Domine miſerere. Diaconus. Pro pace totius mundi ſtabilitate ſanctarum dei eccleſiarum: & pro omnium: vnitate: dn̄m depcemur. Cho. Dn̄e miſere. Diacon⁹. Pro ſancta domo iſta: & pro his qui cū fide: innocentia: & timore dei ingrediunt in ipſam: dominū deprecemur. Chorus. Domine miſerere. Diaconus. Pro archiepiſcopo noſtro. N. Venerandis præſbyteris : in chriſto diaconibus : vniuerſo clero : & populo: dominum deprecemur. Chorus. Domine miſerere. Diaconus. Pro piiſſimis : & deuotiſſimis regibus noſtris : toto palatio & exercitu ipſorum: dominum deprecemur. Chorus. Domine miſerere. Diaconus. Vt debellet : & ſubiiciat ſub pedes ipſorum omnem inimicum: & hoſtem: dn̄m

μων, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ χορός. Κύριε ἐλέησον. Ὁ διά. Ὑπὲρ τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ χορός. Κύριε ἐλέησον. Ὁ διά. Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ χορός. Κύριε ἐλέησον. Ὁ διά. Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ χορός. Κύριε ἐλέησον. Ὁ διά. Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου, καὶ ἀνάγκης, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ χορός. Κύριε ἐλέησον.

Εὐχὴ ἀντιφώνου πρώτου μυστικῶς.

Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, οὗ τὸ κράτος ἀνείκαστον, καὶ ἡ δόξα ἀκατάληπτος, οὗ τὸ ἔλεος ἀμέτρητον, καὶ ἡ φιλανθρωπία ἄφατος, αὐτὸς δέσποτα κατὰ τὴν εὐσπλαγχνίαν σου ἐπίβλεψον ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὸν ἅγιον οἶκον τοῦτον, καὶ ποίησον μεθ᾽ ἡμῶν, καὶ τῶν συνευχομένων ἡμῖν πλούσια τὰ ἐλέη σου, καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου. Τοῦ ἱερέως λέγοντος τὴν εὐχὴν μυστικῶς ἐν τῷ βήματι, ἐν τῷ αὐτῷ καιρῷ ὁ διάκο. λέγει ἔξω τοῦ βήματος τὰ εἰρηνικά. Ὁ διάκονος. Ἀντιλαβοῦ σῶσον ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ θεὸς τῇ σῇ χάριτι. Ὁ χορός. Κύριε ἐλέησον. Ὁ διά. Τῆς παναγίας ἀχράντου ὑπερευλογημένης ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες ἑαυτούς, καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ θεῷ παραθώμεθα. Ὁ χορός. Σοὶ κύριε. Ἐκφώνως ὁ ἱερεύς. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα τιμή, καὶ προσκύνησις τῷ πατρὶ, καὶ τῷ υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ χορός. Ἀμήν.

ſtem: dñm deprecemur. Chorus. Domine miſerere. Diaconus. Pro ſancto hoc habitaculo : tota vrbe: regione: & cum fide habitantibus in ipſis dominum deprecemur. Chorus. Domine miſerere. Diaconus. Pro ſalubritate aeris : fertilitate fructuum terræ & temporibus pacificis: dñm deprecemur. Chorus. Dñe miſerere. Diaconus. Pro nauigantibus: viatoribus : egrotis : laborantibus : captiuis : & ſalute ipſorum: dñm deprecemur. Chorus. Domine miſerere. Diaconus. Vt liberet nos ab omni tribulatione: ira: periculo: & neceſſitate dominum deprecemur. Chorus. Domine miſerere.

Oratio Antiphone primæ ſecreto.

Domine deꝰ nr̃: cuiꝰ potẽtia imaginatiõeꝫ exuꝑat & gl̃ia incõprehenſibilis: cuius miſericordia immẽſa & pietas ineffabilis: tu domine per viſcera miſericordiæ tuæ reſpice ſuper nos: & ſuper ſanctã domum iſtam: & fac nobiſcum: & orantibus nobiſcum: opes miſericordiæ tuæ: & miſerationis. Sacerdote dicente orationem ſecreto in tabernaculo eodem tẽpore diaconus dicit extra tabernaculũ pacifica.

Diaconus. Suſcipe: ſalua miſerere: & conſerua nos deus tua gratia. Chorus. Domine miſerere. Diaconus. Sãctiſſime intemeratæ pluſquã benedictæ glorioſæ reginæ nr̃æ deiparæ: & ſemp̄ virginis Mariæ: cũ omnibus ſanctis memoriã recolentes nosmetipſos: & inuicem: & omnem vitã noſtrã Chriſto Deo committamus. Chorus. Tibi domine. Cũ voce ſacerdos. Quoniã decet te oĩs gloria: honor: & veneratio : patrem : & filium : & ſpiritum ſanctum: nunc: & ſemper: & in ſæcula : ſæculorum. Chorus.

 Amen. Poſt

Ἀμήν. Μετὰ τὰ εἰρηνικὰ ὁ χορὸς ψάλλει τὸ πρῶτον ἀντίφωνον, ἢ τὰ τυπικά, εἰ ἔστι κυριακή, εἰ δ' οὔ, τῆς ἡμέρας.

Εὐχὴ ἀντιφώνου δευτέρου μυστικῶς.

Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν σῶσον τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, τὸ πλήρωμα τῆς ἐκκλησίας σου φύλαξον, ἁγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου σου, σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θεϊκῇ σου δυνάμει, καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. Σημείωσαι καὶ ἐνταῦθα ὡς καὶ ἐν τῇ εὐχῇ τῇ πρώτῃ, εἰ ἔστι διάκονος, εἰ οὐκ ἔστιν. Ὁ διάκονος. Ἔτι καὶ ἔτι τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ χορός. Κύριε ἐλέησον. Ὁ διάκονος. Ἀντιλαβοῦ σῶσον ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ θεὸς τῇ σῇ χάριτι. Ὁ χορός. Κύριε ἐλέησον. Ὁ δια. Τῆς παναγίας ἀχράντου ὑπερευλογημένης ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες ἑαυτούς, καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ θεῷ παραθώμεθα. Ὁ χορός. Σοὶ κύριε. Ἐκφώνως ὁ ἱερεύς. Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα τοῦ πατρός, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. Νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ χορός. Ἀμήν. Μετὰ τὰ εἰρηνικὰ τὰ δεύτερα ψάλλει ὁ χορὸς τὸ δεύτερον ἀντίφωνον, ἢ τὰ τυπικὰ τὰ δεύτερα, εἰ ἔστι κυριακή, εἰ δ' οὔ, τῆς ἡμέρας.

Εὐχὴ ἀντιφώνου τρίτου μυστικῶς.

Ὁ τὰς κοινὰς ταύτας, καὶ συμφώνους ἡμῖν χαρισάμενος προσευχάς, ὁ καὶ δύο, καὶ τρισὶ συμφωνοῦσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου, τὰς αἰτήσεις παρέχειν ἐπαγγειλάμενος, αὐτὸς καὶ νῦν τῶν δούλων σου τὰ αἰτήματα πρὸς τὸ συμφέρον πλήρωσον. χορηγῶν ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ζωὴν

Amen. Poſt pacifica: chorus cantat primam antiphonã: aut typica: ſi eſt dies dominicus: & ſi nõ: diei, Oratio Antiphonæ ſecundæ ſecreto.

DOmine deus noſter: ſalua populum tuum: & benedic hereditati tuæ: plenitudinem eccleſiæ tuæ cuſtodi: ſanctifica diligentes decorem domus tuæ: tu ipſos viciſſim glorifica diuina tua potentia: & ne derelinquas nos ſperantes in te. Sciendum & hic eſt; vt & in oratione: primo: ſi eſt diaconus: aut non eſt. Diaconus. Item: & item dominum deprecemur. Chorus. Dñe miſerere. Diaconus. Suſcipe: ſalua miſerere: & conſerua: nos deus tua gratia. Chorus. Domine miſerere. Diaconus. Sãctiſſimæ intemeratæ pluſquã benedictæ glorioſæ reginę noſtræ deiparæ: & ſemp virginis Mariæ: cum omnibus ſanctis: memoriã recolẽtes noſmetipſos: & inuicẽ: & omnem vitam noſtrã chriſto deo comittimus. Chorus. Tibi domine. Cum voce ſacerdos. Quoniam tua potentia: & tuum eſt regnum: & poteſtas: & gloria: patris: & filii & ſpiritus ſancti: nunc: & ſemper: & in ſæcula: ſæculorum. Chorus. Amen. Poſt pacifica ſecunda cantat chorus ſecundam antiphonam: aut Typica ſecunda: ſi eſt dies dominicus: ſi non: diei. Oratio antiphonæ ſecundæ ſecreto.

QVi communes has: & concordes nobis largitus es ſupplicatiões: & q duobus: aut trib' ɔueniẽtib' in nomine tuo: petitiones tribuere pollicitus es tu & nunc ſeruorum tuorum petitiones ad vtilitatem expleas: tribuens nobis in præſenti ſæculo cognitionem tuæ veritatis: & in futuro vitam:

 æternam

αἰώνιον χαριζόμενος. Σημείωσαι καὶ ἐνταῦθα ὡς. καὶ αὐτῇ εὐχῇ τῇ πρώτῃ καὶ δευτέρᾳ, εἰ ἔστι διάκονος, εἰ οὐκ ἔστιν. Ὁ διά. Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ χο. Κύριε ἐλέησον. Ὁ διάκονος. Ἀντιλαβοῦ σῶσον ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ θεὸς τῇ σῇ χάριτι. Ὁ χορός. Κε ἐλέησον. Ὁ διά. Τῆς παναγίας ἀχράντου ὑπερευλογημένης ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες ἑαυτούς, καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ θεῷ παραθώμεθα. Ὁ χορός. Σοὶ κύριε. Ἐκφώνως ὁ ἱερεύς. Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ πατρί, καὶ τῷ υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι. νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ χορός. Ἀμήν. Ἐνταῦθα ὁ χορὸς ψάλλει τὸ τρίτον ἀντίφωνον, ἢ τὴν τριτέκτην. εἰ δὲ καὶ ἔστι κυριακή, ψάλλει τοὺς μακαρισμούς, καὶ τοῦ ἁγίου τῆς ἡμέρας.

Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ χορὸς εἰς τὸ δόξα πατρί, ὁ ἱερεὺς καὶ ὁ διάκονος ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας τραπέζης ποιοῦσιν προσκυνήματα τρία. Εἶτα λαβὼν ὁ ἱερεὺς τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον, δίδωσι τῷ διακόνῳ, καὶ οὕτως ἐξελθόντες διὰ τῆς θύρας τοῦ βορείου μέρους, ἔρχονται εἰς τὸν συνήθη τόπον, καὶ ποιοῦσι τὴν μικρὰν εἴσοδον, καὶ κλίνουσιν ἀμφότεροι τὰς κεφαλάς, καὶ τοῦ διακόνου εἰπόντος ἠρέμα. Τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Ἅμα καὶ τὸ ὀράριον κρατοῦντος τοῖς τρισὶ δακτύλοις, λέγει ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς εἰσόδου.

Εὐχὴ τῆς εἰσόδου τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου μυστικῶς.

Δέσποτα κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ καταστήσας ἐν οὐρανοῖς τάγματα, καὶ στρατιὰς ἀγγέλων, καὶ ἀρχαγγέλων εἰς λειτουργίαν τῆς σῆς δόξης, ποίησον σὺν τῇ εἰσόδῳ ἡμῶν, εἴσοδον ἁγίων ἀγγέλων γενέσθαι, συλλειτουργούντων ἡμῖν, καὶ συνδοξολογούντων τὴν σὴν ἀγαθότητα. Ἐκφώνως.

ὅτι πρέπει

æternam concedens. Sciendum & hic eſt: ut & in oratiõe prima: & ſecunda: ſi eſt diaconus: Aut nõ eſt. Diacon.⁹ Etiã: atq; ẽt in pace dñm dep̄cemur. Chor⁹. Dñe miſerere. Diaconus. Suſcipe: ſalua: miſer ere: & conſerua nos deus tua gratia. Chorus. Domine miſerere. Diaconus. Sãctiſſimæ: intemeratæ: pluſq̃ benedictæ: glřioſę Reginę noſtrę: deiparæ & ſp virginis Mariæ: cum omnibus ſanctis memoriã recolẽtes: nos metipſos: & inuicem: & omnẽ vitam noſtrã chriſto deo cõmittamus. Chorus. Tibi dñe. Cum voce. Sacerdos. Quoniam bonus: & pius Deus es & tibi gloriam damus: patri: & filio: & ſpiritui ſancto: nunc: & ſemper: & in ſæcula ſæculorum. Chorus. Amen. Hic chorus cantat. Tertiam antiphonam: aut tritectum. At ſi eſt dominicus: cantat beatificationes: & ſancti illius diei. Cũ aũt puenerit chorus ad gloria p̄ri: ſacerdos: & diaconus ante ſanctam menſam faciunt venerationes tres. Dehinc capiens ſacerdos ſanctum euangeliũ porrigit diacono: & ſic egredientes per hoſtium borealis partis: veniunt ad conſuetum locum: & faciunt paruum ingreſſu: & inclinant ambo capita: & diacono dicente ſubmiſſe: Dominum deprecemur. Et ſimul horarium continens tribus digitis: dicit ſacerdos orationem ingreſſus. Oratio ingreſſus ſancti euangelii. Secreto.

Domine: domine deus noſter: qui cõſtituiſti in cœlis ordines: & exercitus angelorum: & archangelorũ ad miniſterium tuæ gloriæ: fac cum ingreſſu noſtro ingreſſum ſanctoꝝ angeloꝝ fieri ꝯcelebrãtiũ nobiſcũ & ſimul glorificantium tuam bonitatem. Cum voce.

Quoniã decet

Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις τῷ πατρὶ, καὶ τῷ υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ χορός. Ἀμήν.

Τῆς εὐχῆς δὲ τελεσθείσης, λέγει ὁ διάκονος πρὸς τὸν ἱερέα. Εὐλόγησον δέσποτα τὴν ἁγίαν εἴσοδον.

Δεικνύων ἅμα, καὶ πρὸς ἀνατολὰς μετὰ τοῦ ὠραρίου.

Καὶ ὁ ἱερεὺς ποιῶν σταυρὸν κατὰ ἀνατολὰς, λέγει.

Εὐλογημένη ἡ εἴσοδος τῶν ἁγίων σου. πάντοτε νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ὁ διάκονος προσέρχεται πρὸς τὸν ἐπίσκοπον, καὶ ἀσπάζεται τὸ εὐαγγέλιον, εἰ πάρεστιν. εἰ δ' οὐ, ἀσπάζεται ὁ ἱερεύς. Καὶ τοῦ τελευταίου δὲ τροπαρίου πληρωθέντος, εἰσέρχεται ὁ διάκονος εἰς τὸ μέσον, καὶ στὰς ἔμπροσθεν τοῦ ἱερέως, ἀνυψοῖ μικρὸν τὰς χεῖρας, καὶ δεικνύων τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον, λέγει ἐκφώνως. Σοφία ὀρθοί. Εἶτα προσκυνήσας αὐτός τε, καὶ ὁ ἱερεὺς κατόπισθεν αὐτοῦ, εἰσέρχονται εἰς τὸ ἅγιον βῆμα. καὶ ὁ μὲν διάκονος ἀποτίθησι τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον ἐν τῇ ἁγίᾳ τραπέζῃ. Οἱ δὲ ψάλλοντες λέγουσι τὰ συνήθη τροπάρια, καὶ τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν ἁγίου. καὶ ὅτε ἔλθωσιν εἰς τὸ ὕστερον, ὁ διάκονος πρὸς τὸν ἱερέα λέγει, κλίνων τὴν ἑαυτοῦ κεφαλὴν, καὶ τὸ ὠράριον ἐν τῇ χειρὶ κρατῶν. Εὐλόγησον δέσποτα τὸν καιρὸν τοῦ τρισαγίου. Καὶ ὁ ἱερεὺς σφραγίζων αὐτὸν, λέγει.

Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ θεὸς ἡμῶν. πάντοτε νῦν καὶ ἀεί. Τοῦ δὲ τροπαρίου πληρωθέντος, ἔρχεται ὁ διάκονος ἐγγὺς τῶν ἁγίων θυρῶν, καὶ δεικνύει τὸ ὠράριον τοῖς ἔξω λέγων ἐκφώνως. Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός. Ἀμήν. Τοῦ δὲ χοροῦ ψάλλοντος τὸ τρισάγιον, ὁ ἱερεὺς εὔχεται μυστικῶς.

Εὐχὴ τοῦ τρισαγίου μυστικῶς.

Ὁ θεὸς ὁ

Qm̃ decet te omnis gloria: honor: & veneratio: p̄rem: & filium: & ſpiritum ſanctum: nunc: & ſemper: & in ſæcula: ſæculorum. Chorus. Amen.

Oratione vero completa: dicit diaconus verſus Sacerdotem. Benedic domine ſanctum ingreſſum. Oſtendens ſimul & verſus orientem cum horario: & ſacerdos faciens crucem verſus orientem: dicit. Benedictus ingreſſus ſanctorum tuorũ: vbiq̃: nũc: & ſemper: & in ſæcula ſæculorum. Amen.

Dehinc diaconus procedit ad epiſcopum: & oſculatur euangelium: ſi adeſt: ſi vero non oſculatur ſacerdos. Et vltimo autem tropario completo: ingreditur diaconus in medium: & ſtans ante ſacerdotem lauat modice manus: & oſtendens ſanctum euangelium: dicit cũ voce. Sapiẽtia recta. Dehic venerationẽ pagẽs: ipe & ſacerdos poſtergum eius: ingreditur in ſanctũ tabernaculũ: & diaconus quidem ſe ponit ſanctum euãgelium in ſancta menſa: At cantores dicunt conſueta roparia: & qui per diem fuerit ſancti: & cum peuenerint ad vltimũ: diacon⁹ verſus ſacerdotẽ dicit: inclinans ſuum caput: & Horarium in manu continens. Benedic domine tempus triſagii. Et ſacerdos benedicens ipſum: dicit. Quoniam ſanctus eſt deus noſter: vbiq̃: nũc: & ſemp. At Tropario completo: adhibet ſe diaconus propinq̃ ſancto hoſtio: & oſtendit horarium qui extra ſũt: dicens cum voce. Et in ſæcula: ſæculorum Chorus. Amen. choro Pſalente triſagium: ſacerdos orat. Secreto.

Oratio triſagii ſecreto.

Deus ſanctus

Ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος, ὁ ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος, ὁ τρισαγίῳ φωνῇ ὑπὸ τῶν σεραφὶμ ἀνυμνούμενος, καὶ ὑπὸ τῶν χερουβὶμ δοξολογούμενος, καὶ ὑπὸ πάσης ἐπουρανίου δυνάμεως προσκυνούμενος, ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα, ὁ κτίσας τὸν ἄνθρωπον κατ᾽ εἰκόνα σὴν καὶ ὁμοίωσιν, καὶ παντί σου χαρίσματι κατακοσμήσας, ὁ διδοὺς αἰτοῦντι σοφίαν, καὶ σύνεσιν, καὶ μὴ παρορῶν ἁμαρτάνοντα, ἀλλὰ θέμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ μετάνοιαν, ὁ καταξιώσας ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς, καὶ ἀναξίους δούλους σου, καὶ ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ στῆναι κατενώπιον τῆς δόξης τοῦ ἁγίου σου θυσιαστηρίου, καὶ τὴν ὀφειλομένην σοι προσκύνησιν, καὶ δοξολογίαν προσάγειν, αὐτὸς δέσποτα πρόσδεξαι καὶ ἐκ στόματος ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὸν τρισάγιον ὕμνον, καὶ ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου, συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα ἑκούσιόν τε, καὶ ἀκούσιον, ἁγίασον ἡμῶν τὰς ψυχὰς, καὶ τὰ σώματα, καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ὁσιότητι λατρεύειν σοι πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν. πρεσβείαις τῆς ἁγίας θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν ἁγίων τῶν ἀπ᾽ αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων. Ἐκφώνως. Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ πατρὶ, καὶ τῷ υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ χορός. Ἀμήν.

Ταύτης δὲ τελεσθείσης, καὶ τοῦ χοροῦ ψάλλοντος τὸ δόξα, καὶ νῦν, ψάλλουσι καὶ αὐτοὶ ὅ,τε ἱερεὺς καὶ διάκονος τὸ τρισάγιον. ποιοῦσι τε ὁμοῦ, καὶ προσκυνήματα τρία ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας τραπέζης. Εἶτα λέγει ὁ διάκονος πρὸς τὸν ἱερέα. Κέλευσον δέσποτα. Καὶ ἀπέρχονται ἐν τῇ καθέδρᾳ. Καὶ ὁ ἱερεὺς λέγει ἀπερχόμενος. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου. Ὁ δὲ διάκονος. Εὐλόγησον δέσποτα τὴν ἄνω καθέδραν. Καὶ ὁ ἱερεύς. Εὐλογημένος εἶ ἐπὶ θρόνου δόξης τῆς

βασιλείας

DEus ſanctus:qui in ſanctis requieſcis: qui ter ſancta
voce a ſeraphin : celebraris : & a
cherubin glorificaris:& ab omni ſuperceleſti po-
teſtate adoraris : qui non ente : ad eſſe
produxiſti vniuerſa:qui creaſti hominē : ad imaginē
tuam:& ſimilitudinem : & omni tua gratia decora-
ſti:q dediſti petēti ſapīa;: & prudētiā:& nō deſpexiſti
peccātem:ſed conſtituens ad ſalutem penitentiā: qui
dignatus es nos humiles : & indignos famulos
tuos:etiam in hora hac aſſiſtere in conſpectu gloriæ
ſancti tui altaris : & debitam tibi venera-
tionem:& glorificationem proferre. Tu dn̄e ſuſcipe
etiam ex ore noſtro qui peccatores ſumus : ter ſctūm
hymnum:& reſpice nos in bonitate tua:remit-
te nobis omne delictum: voluntariū: & involūtariū:
ſanctifica nr̄as animas:& corpora:& cōcede nobis in
æquitate ſeruire omnibus diebus vitæ noſtræ.
precibus ſanctiſſime deiparæ:& omnium ſanctorum
qui a ſæculo tibi complacuerunt. Cum voce Quoniā
ſanctus eſt deus noſter: & tibi gloriam damus
patri:& filio:& ſpiritui ſancto: nunc : & ſemper:
& in ſæcula : ſæculorum. Chorus. Amen.
His completis : & choro pſallente : glo-
ria:& nūc:cātāt & ipſi videlicet ſacerdos:& diaconus
ter ſanctum. Facientes ſimul venerationes tres :
ante ſanctam menſam. Dehinc dicit diaconus
verſus ſacerdotem. Iube domine & proce-
dunt ad ſedem : & ſacerdos dicit procedens.
Benedictus qui venit in nomine domini. At
diaconus. Benedic domine ſuperam cathedram.
Et ſacerdos. Benedictus es ſuper throno gloriæ
E regni tui:

βασιλείας σου, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ. πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ τρισαγίου, ὁ διάκονος ἐλθὼν ἔμπροσθεν τῆς θύρας, λέγει. Πρόσχωμεν.

Καὶ ὁ ἱερεύς. Εἰρήνη πᾶσι. Ὁ διά. Σοφία.

Καὶ ὁ ἀναγνώστης ἄρχεται Ἀλληλούϊα. ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Καὶ ὁ διάκονος αὖθις. Πρόσχωμεν. Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον τοῦ ἀποστόλου, καὶ τῆς ἡμέρας.

Καὶ ὁ διάκονος αὖθις. Πρόσχωμεν. Καὶ τοῦ ἀποστόλου πληρωθέντος, ἐκφωνεῖ ὁ ἱερεύς. Εἰρήνη σοί.

Ὁ διά. Σοφία. Καὶ ὁ χορός. Τὸ, Ἀλληλούϊα. ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Καὶ λαβὼν ὁ διάκονος τὸ θυμιατήριον καὶ τὸ θυμίαμα πρόσεισι τῷ ἱερεῖ, λέγων.

Εὐλόγησον δέσποτα τὸ θυμίαμα. Τοῦ δὲ ἱερέως εὐλογοῦντος, καὶ τὴν εὐχὴν εἰπόντος ταύτην. Θυμίαμά σοι προσφέρομεν Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν, εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικατάπεμψον ἡμῖν τὴν θείαν χάριν τοῦ παναγίου σου πνεύματος. πάντοτε νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Θυμιᾷ ὁ διάκονος τὴν ἁγίαν τράπεζαν κύκλοθεν, καὶ τὸ ἱερατεῖον ὅλον, καὶ τὸν ἀέρα. Καὶ μετὰ ταῦτα τὸ θυμιατήριον ἀποθέμενος, ἔρχεται πρὸς τὸν ἱερέα. καὶ ὑποκλίνας αὐτῷ τὴν κεφαλὴν, κρατῶν καὶ τὸ ὠράριον σὺν τῷ ἁγίῳ εὐαγγελίῳ ἄκροις τοῖς δακτύλοις, δηλονότι ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ τῆς ἁγίας τραπέζης, λέγει. Εὐλόγησον δέσποτα τὸν εὐαγγελιστὴν τοῦ ἁγίου ἀποστόλου, καὶ εὐαγγελιστοῦ τοῦ δε.

Ὁ δὲ ἱερεὺς σφραγίζων αὐτὸν, λέγει. Ὁ θεὸς διὰ πρεσβειῶν τοῦ ἁγίου ἐνδόξου ἀποστόλου, καὶ εὐαγγελιστοῦ τοῦ δε, δώσοι ῥῆμα εἰς τὸ εὐαγγελίσασθαι τῷ εὐαγγελιζομένῳ δυνάμει πολλῇ. Καὶ ὁ διάκονος εἰπὼν τὸ Ἀμήν. Καὶ προσκυνήσας μετὰ εὐλαβείας τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον, καὶ

ἐξελθὼν

regni tui: qui ſedes ſuper cherubin: vbique
nunc: & ſemper: & in ſæcula ſæculorum. Amen.
Et poſt completum triſagium: diaconus
accedens ante hoſtium: dicit. Attendamus
Et ſacerdos. Pax omnibus. Diaconus. Sapientia.
Et lector incipit. Alleluia. Pſalmus
Dauid. Et diaconus rurſus. Attendamus. Le-
ctor titulum epiſtolæ: & dicit.
Et diaconus rurſus. Attendamus. Et epiſto-
la completa: pronunciat ſacerdos. Pax tibi.
Diaconus. Sapientia. Et chorus. Hoc: Alleluia.
Pſalmus Dauid. Et accipiens diaconus thuri-
bulum: & incenſum: accedit ad ſacerdotem: dicens.
Benedic domine incenſum. At ſacerdos bene-
dicit: & orationem dicit. Talem incenſum tibi
offerimus domine deus nr̃: in odorẽ ſuauitatis ſpiri-
tualis: remitte nobis diuinam gratiam ſanctiſſi-
mi tui ſpiritus: vbiq; nunc: & ſemper: & in
ſæcula: ſæculorum. Amen. Incenſat diaconus
ſanctam menſam circuiens: & ſacrarium totum: &
aerem. Et poſt hæc thuribulo depoſito
accedit ad ſacerdotem: & inclinans ſibi ca-
put: tenens & horarium cum ſancto euangelio
extremis digitis: videlicet in illo loco
ſanctæ menſæ: dicit. Benedic domine
euangeliſtam ſancti apoſtoli: & euangeliſtæ huius.
At ſacerdos benedicens ipſum. ait. Deus pre-
cibus ſancti glorioſi apoſtoli: & euangeliſtæ huius:
det tibi verbum ad annunciandum: annunciaturo
cum magna ui: & diaconus dicit: hoc. Amen. Et
reuerentiã exhibens deuote ſancto euangelio: &

 egrediens

ἐξελθὼν διὰ τῶν ἁγίων θυρῶν, προπορευομένων, καὶ λαμπά-
δων, καὶ θυμιατῶν, ἔρχεται καὶ ἵσταται ἄνω ἐν τῷ ἄμβωνι,
ἢ ἐν τῷ τεταγμένῳ τόπῳ. Ὁ δὲ ἱερεὺς ἱστάμενος ἔμ-
προσθεν τῆς ἁγίας τραπέζης, βλέπων πρὸς δυσμὰς, ἐκφω-
νεῖ. Σοφία ὀρθοὶ, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου.
Καὶ ὁ διάκονος, Ἐκ τοῦ κατὰ τοῦ δε ἁγίου εὐαγγελίου τὸ
ἀνάγνωσμα. Χο. δόξα σοι κύριε. καὶ ὁ ἱερεύς. Πρόσχωμεν. Τοῦ δὲ
εὐαγγελίου πληρωθέντος, λέγει πρὸς τὸν διάκονον ὁ ἱερεύς.
Εἰρήνη σοι. Καὶ ὁ διάκονος ἐλθὼν ἕως τῶν ἁγίων θυ-
ρῶν, ἀποδίδωσι τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον τῷ ἱερεῖ. Εἶτα ἐν
τῷ συνήθει τόπῳ στὰς, ἄρχεται οὕτως. Εἴπωμεν πάντες
ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας εἴπωμεν.
Ὁ χορός. Κύριε ἐλέησον. Ὁ διά. Κύριε παντοκράτωρ ὁ θεὸς
τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον.
Ὁ χορός. Κύριε ἐλέησον. Ὁ διά. Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ θεὸς
κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου κύριε, ἐπάκουσον.
Ὁ χο. Κύριε ἐλέησον. Ὁ διά. Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν
εὐσεβεστάτων, καὶ θεοφυλάκτων βασιλέων ἡμῶν, κρά-
τους, νίκης, διαμονῆς, εἰρήνης, ὑγίας, σωτηρίας αὐτῶν, καὶ
τὸν κύριον θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλεῖον συνεργῆσαι, κατευοδῶσαι
αὐτοὺς ἐν πᾶσι, καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν
πάντα ἐχθρὸν, καὶ πολέμιον. Ὁ χορός. Κύριε ἐλέησον.
Ὁ δὲ ἱερεὺς λέγει τὴν εὐχὴν ταύτην μυστικῶς.

Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, τὴν ἐκτενῆ ταύτην ἱκεσίαν
πρόσδεξαι παρὰ τῶν σῶν δούλων, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς
κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ τοὺς οἰκτιρμούς
σου κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου,
τὸν ἀπεκδεχόμενον τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος. Ἐκφώ-
νως. Ὅτι ἐλεήμων, καὶ φιλάνθρωπος θεὸς ὑπάρχεις. καὶ
σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ πατρὶ, καὶ τῷ υἱῷ, καὶ τῷ
ἁγίῳ πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

egrediens per ſanctũ hoſtiũ: præcedẽtibus etiã lampadibus: & thuribulo: venit & aſcendit pulpitum aut in ſtatuto loco. At ſacerdos conſiſtens ante ſanctam menſam reſpiciens verſus occidentẽ pronũciat. Sapiẽtia recta audiamus ſanctum euãgelium. Et diaconus. Ex euãgelio ſecundũ .N. ſancti euãgelii lectio. Cho. Gloria tibi dñe. & ſacerdos. Attẽdam⁹. At euãgelio completo dicit verſus diaconum ſacerdos. Pax tibi. Et diaconus veniens vſq ad ſanctam ianuam: reddit ſanctum euangeliũ ſacerdoti: Deinde in conſueto loco conſiſtẽs incipit ſic Dicamus omnes ex tota anima: & ex tota mente dicamus. Chorus. Dñe miſerere. Diaconus. Dñe omnipotẽs de⁹ patrum noſtrorum queſumus te: exaudi: & miſerere. Chorus Dñe miſerere. Diaconus. Miſerere nr̃i deus ſm magnã miſericordiã tuã: rogamus te dñe exaudi. Chorus. Dñe miſerere. Diaconus. Etiã queſumus ꝓ piiſſimis: et deuotis regibus noſtris: potentia: victoria permãſione pace: ſanitate ſalute ipſoꝝ: & vt dñs: & deus noſter in maius cooperet: & dirigat ipſos in omnibus: & ſubiiciat ſub pedes ipſorum omnẽ inimicum: & hoſtem. Chorus. Dñe miſerere.

At ſacerdos dicit orationem iſtam: ſecreto.

Domine deus noſter promptam hanc ſupplicationem ſuſcipe a ſeruis tuis: & miſerere noſtri ſecundũ plenitudinẽ miſericordie tue: & miſationes tuas mitte ſuper nos: & ſup omnem populum tuum: qui accipit a te opes miſericordiæ tuæ. Cum voce. Quoniam miſericors & clemens deus es: & tibi gloriam damus: patri: & filio: & ſancto ſpiritui: nunc: & ſemper: & in ſæcula: ſæculorum

αἰώνων. Ὁ χορός. Ἀμήν. Ὁ διά. Εὔξασθε οἱ κατη-
χούμενοι τῷ κυρίῳ. Ὁ χο. Κύριε ἐλέησον. Ὁ διάκονος.
Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων δεηθῶμεν, ἵνα ὁ κύριος
αὐτοὺς ἐλεήσῃ. Ὁ χο. Κε ἐλέησον. Ὁ διάκονος.
Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας. Ὁ χορός.
Κε ἐλέησον. Ὁ διά. Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ εὐαγ-
γέλιον τῆς δικαιοσύνης. Ὁ χο. Κε ἐλέησον. Ὁ διά.
Ἑνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ καθολικῇ καὶ ἀποστολι-
κῇ ἐκκλησίᾳ. Ὁ χορός. Κε ἐλέησον. Ὁ διάκονος.
Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ, καὶ διαφύλαξον αὐτοὺς
ὁ θς τῇ σῇ χάριτι. Ὁ χο. Κε ἐλέησον. Ὁ διά.
Οἱ κατηχούμενοι τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ κῷ κλίνατε.
Ὁ χορός. Σοὶ κύριε. Εὐχὴ κατηχουμένων πρὸ τῆς ἁγίας
ἀναφορᾶς, ἣν ὁ ἱερεὺς λέγει μυστικῶς.

Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ τα-
πεινὰ ἐφορῶν, ὁ τὴν σωτηρίαν τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων
ἐξαποστείλας τὸν μονογενῆ σου υἱόν, καὶ θεὸν τὸν κύριον ἡμῶν
Ἰησοῦν χν, ἐπίβλεψον ἐπὶ τοὺς δούλους σου τοὺς κατηχουμέ-
νους, τοὺς ὑποκεκλικότας σοὶ τὸν ἑαυτῶν αὐχένα. καὶ κα-
τάξίωσον αὐτοὺς ἐν καιρῷ εὐθέτῳ τοῦ λουτροῦ τῆς πα-
λιγγενεσίας τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τοῦ ἐνδύμα-
τος τῆς ἀφθαρσίας, ἕνωσον αὐτοὺς τῇ ἁγίᾳ σου καθολι-
κῇ, καὶ ἀποστολικῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ συγκαταρίθμησον αὐτοὺς
τῇ ἐκλεκτῇ σου ποίμνῃ. Ἐκφώνως. Ἵνα καὶ αὐτοὶ σὺν
ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου,
τοῦ πρς, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνς. νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ χο. Ἀμήν. Μετὰ τὴν ἐκφώ-
νησιν λαμβάνει ὁ ἱερεὺς τὸ εἰλητόν, καὶ κατὰ τὸ σύνηθες
ἐξαπλώνει. Ὁ διά. Ὅσοι κατηχούμενοι προσέλθετε,
οἱ κατηχούμενοι προσέλθετε, ὅσοι κατηχούμενοι προσέλ-
θετε, μή τις τῶν κατηχουμένων, ὅσοι πιστοί, ἔτι καὶ ἔτι ἐν

εἰρήνῃ τοῦ

ſæculo℞. Chorus. Amen. Diaconus. Rogate cate-
chumini dominũ. Chorus Dñe miſerere. Diaconus.
Fideles: pro catechuminis deprecemur: vt dominus
ipſorũ miſereatur. Chorus. Dñe miſerere. Diaconus.
Infundat in ipſos verbum veritatis. Chorus.
Domine miſerere. Diaconus. Aperiat ipſis euan-
gelium iuſtitiæ. Chorus Domine miſerere. Diaconus
Vniat ipſos ſanctæ ſuæ catholicæ: & apoſtoli-
cæ eccleſiæ. Chorus. Dñe miſerere. Diaconus.
Salua: miſerere: ſuſcipe: & conſerua ipſos
Deus tua gratia. Chorus. Dñe miſerere. Diaconus.
Catechumini capita veſtra domino humiliate.
Chorus. Tibi dñe. Oratio catechuminũ ante ſanctã
oblationem quam ſacerdos dicit ſecreto.

Domine deus noſter: qui in altis habitas: &
humilia reſpicis: qui ſalutem generi humano
miſiſti vnigenitum filium tuũ: & deum dñm noſtrũ
ieſum chriſtum: reſpice in ſeruos tuos catechumi-
nos inclinantes tibi ipſorum ceruicem: & di-
gnos facias ipſos in tempore oportuno lauacri re-
generationis: remiſſionis peccatorum: & indumẽ-
ti incorruptionis: vnias ipſos ſanctæ tuæ catholi-
cæ: & apoſtolicæ eccleſiæ: & connumera ipſos
cum electo tuo grege. Cum voce. Vt & ipſi ſimul
nobiſcũ glorificẽt venerabile: & magnificũ nomẽ tuũ
patris: & filii: & ſpiritus ſancti: nunc: & ſemper & in
ſæcula: ſæculorum. Chorus. Amen. Poſt pronuncia-
tionem. Accipit ſacerdos corporale: & vt moris eſt.
explicat. Diaconus. Quicunq; catechumini accedite
catechumini accedite: quicunq; catechumini acce-
dite: neq; catechuminus qcũq; fideles ſũt: ẽt: atq; ẽt in
pace domini

εἰρήνῃ τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ χο. Κύριε ἐλέησον.

Εὐχὴ πιστῶν πρώτη μετὰ τὸ ἁπλωθῆναι τὸ εἰλητόν. ἣν ὁ ἱερεὺς μυστικῶς λέγει.

Εὐχαριστοῦμέν σοι κύριε, ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων, τῷ καταξιώσαντι ἡμᾶς παραστῆναι, καὶ νῦν τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ, καὶ προσπεσεῖν τοῖς οἰκτιρμοῖς σου ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων, πρόσδεξαι ὁ θεὸς τὴν δέησιν ἡμῶν. ποίησον ἡμᾶς ἀξίους γενέσθαι τοῦ προσφέρειν σοι δεήσεις, καὶ ἱκεσίας, καὶ θυσίας ἀναιμάκτους ὑπὲρ παντὸς τοῦ λαοῦ σου, καὶ ἱκάνωσον ἡμᾶς, οὓς ἔθου εἰς τὴν διακονίαν σου ταύτην, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ πνεύματός σου τοῦ ἁγίου, ἀκαταγνώστως, καὶ ἀπροσκόπτως ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ἐπικαλεῖσθαί σε ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ τόπῳ, ἵνα εἰσακούων ἡμῶν, ἵλεως ἡμῖν εἴης ἐν τῷ πλήθει τῆς σῆς ἀγαθότητος. Εὐχομένου τοῦ ἱερέως, ὁ διάκονος λέγει τὰ εἰρηνικά, ἅ ἐστιν, ἔξω τοῦ ἁγίου βήματος ἐν τῷ συνήθει τόπῳ. Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός. Κύριε ἐλέησον. Ὁ δια. Ὑπὲρ τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐτοῖς τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ χορός. Κύριε ἐλέησον.

Ὁ δια. Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ χο. Κύριε ἐλέησον. Ὁ δια. Ὑπὲρ πλεόντων ὁδοιπορούντων νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ χορός. Κύριε ἐλέησον.

Ὁ δια. Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς κινδύνου, καὶ ἀνάγκης, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ χο. Κύριε ἐλέησον. Ὁ δια. Ἀντιλαβοῦ σῶσον ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ θεὸς τῇ σῇ χάριτι. Ὁ χορός. Κύριε ἐλέησον. Ὁ δια. Σοφία. Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως.

Ὅτι πρέπει

pace dominum deprecemur. Chorus. Dñe miſerere.
Oratio fidelium prima poſt explicationẽ corporaliũ Quam ſacerdos ſecreto dicit.

GRatias agimus tibi domine deus virtutũ: qui dignos feciſti nos aſſiſtere nunc quoq; ſancto tuo altari: & ſupplices eſſe miſerationibus tuis pro noſtris reatibus: & populi ignorantia: ſuſcipe deus preces noſtras: fac nos dignos fieri vt offeram' tibi ſupplicatiões: & depcatiões: & ſacrificia incruenta pro cuncto populo tuo & fac ſufficere nos quos poſuiſti in miniſterio tuo hoc in virtute ſpiritus tui ſancti irreprobate: & in offenſe: in puro teſtimonio conſcientiæ noſtræ: inuocare te in omni tempore: & loco: ut exaudiẽs nos beni gnus nobis ad ſis in multitudine tuę bonitatis. Præcante ſacerdote: diaconus dicit pacifica: ſi a deſtr extra ſanctum tabernaculum: ſi in cõſueto loco. Item: atq; item: in pace dominũ deprecemur. Chorus. Dñe miſerere. Diaconus. Pro ſancto habitaculo iſto: tota vrbe: Regione: & fidelium habitantiũ in ipſis: dominũ deprecemur. Chorus. Dñe miſerere. Diaconus. Pro temperie aeris: fertilitate frugum terræ: & tẽporibus pacificis: dñm deprecemur. Cho. Dñe miſerere. Diaconus. Pro nauigantib' viatorib': egrotis: laborantibus: captiuis: & ſalute ipſorũ: dominũ deprecemur. Chorus. Dñe miſerere. Diaconus. Pro liberatiõe noſtra ab omni tribulatiõe: ira: periculo: & neceſſitate: dñm depcemur. Chorus. Dñe miſerere. Diaconus. Suſcipe: ſalua: miſerere: & conſerua nos deus tua gratia. Chorus. Dñe miſere. Diaconus. Sapiẽtia: Sacerdos Cũ voce.

 Quoniam

Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ πατρὶ καὶ τῷ υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι, πάντοτε νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ χο. Ἀμήν.

Εὐχὴ πιστῶν δευτέρα, ἣν ὁ ἱερεὺς μυστικῶς λέγει.

Πάλιν, καὶ πολλάκις σοὶ προσπίπτομεν, καὶ σοῦ δεόμεθα ἀγαθὲ, καὶ φιλάνθρωπε, ὅπως ἐπιβλέψας ἐπὶ τὴν δέησιν ἡμῶν, καθαρίσης ἡμῶν τὰς ψυχὰς, καὶ τὰ σώματα ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς, καὶ πνεύματος, καὶ δώης ἡμῖν ἀνένοχον, καὶ ἀκατάκριτον τὴν παράστασιν τοῦ ἁγίου σου θυσιαστηρίου. χάρισαι δὲ ὁ θεὸς, καὶ τοῖς συνευχομένοις ἡμῖν προκοπὴν βίου, καὶ πίστεως, καὶ συνέσεως πνευματικῆς. δὸς αὐτοῖς πάντοτε μετὰ φόβου, καὶ ἀγάπης λατρεύουσί σοι, ἀνενόχως, καὶ ἀκατακρίτως μετέχειν τῶν ἁγίων σου μυστηρίων, καὶ τῆς ἐπουρανίου σου βασιλείας ἀξιωθῆναι.

Εὐχομένου τοῦ ἱερέως, ὁ διάκονος λέγει τὰ εἰρηνικὰ ἔξω τοῦ ἁγίου βήματος. Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως.

Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ πατρὶ, καὶ τῷ υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ χο. Ἀμήν. Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν λέγει τὴν εὐχὴν καθ᾽ ἑαυτὸν, καὶ οἱ μὲν ψάλται ψάλλουσι τὸν χερουβικὸν τοῦτον ὕμνον.

Οἱ τὰ χερουβὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες. καὶ τῇ ζωοποιῷ τριάδι τὸν τρισάγιον ὕμνον προσᾴδοντες. πᾶσαν νῦν βιοτικὴν ἀποθώμεθα μέριμναν. ὡς τὸν βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξαίμεθα. ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως δωρυφορούμενον τάξεσιν. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Ὁ δὲ διάκονος προσελθὼν τῷ ἱερεῖ μετὰ τοῦ θυμιάματος, θυμιᾷ τὴν ἁγίαν τράπεζαν σταυροειδῶς κύκλῳ, καὶ τὸ ἱερατεῖον, καὶ τὸν ἱερέα, καὶ μετὰ τοῦτο ἵσταται ἐν τῇ ἀριστερᾷ τοῦ ἱερέως εὐλαβῶς.

Qm̄ decet te oīs gloria: honor: & veneratio: patrem & filium: & ſpiritum ſanctum: vbiq; nunc: & ſemper: & in ſæcula: ſæculorum. Chorus. Amen.

Oratio fideliū ſecunda: quā ſacerdos ſecreto dicit.

ITerum: & ſæpius: tibi procumbentes: & te rogamus bone: & clemens: vt reſpiciens ad preces noſtras purges noſtras animas, & corpora ab omni iqnatiōe carnis: & ſpiritus: & īdulgeas nobis abſq; reatu: & reprobatiōe: vti adſiſtamus ſctō tuo altari concede deus: & orantibus nobiſcū pfectū vitæ: & fidei: ac itelligētiæ ſpiritualis tribue ipſis vbiq; cū timore: & amore ſeruiētibus tibi abſq; reatu: ac repbatōe pticipes fieri ſctōꝝ tuoꝝ: myſteriorum: & ſup cœleſtis tui regni dignos effici.

Orante ſacerdote: diaconus dicit pacifica: extra ſanctum tabernaculum. At ſacerdos cum voce.

VTi a potentia tua: vbique cuſtoditi tibi gloriam demus: patri: & filio: & ſpiritui ſancto: nunc: & ſemper: & in ſæcula ſæculorum. Chorus. Amen. Poſt pronunciationē; dicit orationem intra ſe: & cantores quidem canunt cherubicum hunc hymnum.

QVi cherubin myſtice repreſentamus: & viuificanti Trinitati ter ſanctum hymnū canimus: oēm nūc vitalem deponamus curam: vt regem vniuerſorum ſuſcipiamus: cui ab angelicis inuiſibiliter inſeruitur ordinibus. Alleluia: Alleluia: Alleluia. At Diaconus accedens ad Sacerdotem cum thuribulo: incenſat ſanctam menſam: in crucē: circumiens: & ſacrarium: & ſacerdotem: & poſthec conſiſtit a ſiniſtra ſacerdotis cum veneratione.

F ii Oratio

Εὐχὴ, ἣν λέγει ὁ ἱερεὺς μυστικῶς τοῦ χερουβικοῦ ᾀδομένου.

Οὐδεὶς ἄξιος τῶν συνδεδεμένων ταῖς σαρκικαῖς ἐπιθυμίαις, καὶ ἡδοναῖς προσέρχεσθαι, ἢ προσεγγίζειν, ἢ λειτουργεῖν σοι βασιλεῦ τῆς δόξης, τὸ γὰρ διακονεῖν σοι, μέγα, καὶ φοβερὸν, καὶ αὐταῖς ταῖς ἐπουρανίοις δυνάμεσι, ἀλλ᾽ ὅμως διὰ τὴν ἄφατον, καὶ ἀμέτρητόν σου φιλανθρωπίαν, ἀτρέπτως καὶ ἀναλλοιώτως γέγονας ἄνθρωπος, καὶ ἀρχιερεὺς ἡμῶν ἐχρημάτισας, καὶ τῆς λειτουργικῆς ταύτης, καὶ ἀναιμάκτου θυσίας τὴν ἱερουργίαν παρέδωκας ἡμῖν, ὡς δεσπότης τῶν ἁπάντων. σὺ γὰρ μόνος κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν δεσπόζεις τῶν ἐπουρανίων, καὶ τῶν ἐπιγείων ὁ ἐπὶ θρόνου χερουβικοῦ ἐποχούμενος, ὁ τῶν σεραφὶμ κύριος, καὶ βασιλεὺς τοῦ ἰσραήλ. ὁ μόνος ἅγιος, καὶ ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος. σὲ τοίνυν δυσωπῶ τὸν μόνον ἀγαθὸν, καὶ εὐήκοον, ἐπίβλεψον ἐπ᾽ ἐμὲ τὸν ἁμαρτωλὸν, καὶ ἀχρεῖον δοῦλόν σου. καὶ καθάρισόν μου τὴν ψυχὴν, καὶ τὴν καρδίαν ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς, καὶ ἱκάνωσόν με τῇ δυνάμει τοῦ ἁγίου σου πνεύματος, ἐνδεδυμένον τὴν τῆς ἱερατείας χάριν, παραστῆναι τῇ ἁγίᾳ σου ταύτῃ τραπέζῃ, καὶ ἱερουργῆσαι τὸ ἅγιον, καὶ ἄχραντόν σου σῶμα, καὶ τὸ τίμιον αἷμα. σοὶ γὰρ προσεύχομαι κλίνας τὸν ἐμαυτοῦ αὐχένα, καὶ δέομαί σου μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾽ ἐμοῦ μηδὲ ἀποδοκιμάσῃς με ἐκ παίδων σου, ἀλλ᾽ ἀξίωσον προσενεχθῆναί σοι ὑπ᾽ ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ, καὶ ἀναξίου δούλου σου τὰ δῶρα ταῦτα. σὺ γὰρ εἶ ὁ προσφέρων, καὶ προσφερόμενος, καὶ προσδεχόμενος, καὶ διαδιδόμενος Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πληρωθείσης δὲ τῆς εὐχῆς, εὔχεται ὁμοῦ τὸν χερουβικὸν ὕμνον, καὶ τὸν ν᾽.

Oṙo quā dicit ſacerdos ſecretō dū cherubicū decātat

NEmo dignus eſt eoꝝ qui alligati ſūt carnalibus deſi deriis:ac voluptatibus:accedere: aut attingere: aut miniſtrare tibi rex gloriæ: nam inſeruire tibi magnū:& tremēdū eſt,ēt ipſis cœleſtibus poteſtatibꝰ. Sed tamē propter ineffabilē:immēſam ꝙ tuā clemēti am ſine immutatione:aut variatiōe factus es hō:& ſa cerdos noſter eſſe ſtatuiſti: & miniſterii hu- ius:ac incruenti ſacrificii celebrationem tradidiſti nobis vt dominus omnium:tu enim ſolus dn̄e deus noſter imperas cœleſtibus: & terrenis: qui ſuper throno cherubico inſides: qui ſeraphin dominaris: & es rex iſrael:qui ſolus ſanctus es: & in ſanctis re- quieſcis:te igitur exoro ſolum bonum:& facilē ad au diendum: reſpice ſuper me peccatorē:& inutilem ſer- uum tuum: & munda meam animam: & cor aꝰ conſcientia praua: & fac idoneum me virtute ſancti tui ſpiritus: indutum ſacerdotii gratiā: aſſiſtere ſanctæ tuæ huic menſæ: & conſe- crare ſanctū:& īmaculatū tuū corpus:& ꝓcioſum ſan guinem. Ad te enim accedo inclinās meam ceruicē: & deprecor te ne auertas faciem tuam a me: neu reprobes me a filiis tuis: ſed fac dignum offerri tibi a me peccatore & indi- gno ſeruo tuo hæc munera. tu enim es offerens: & oblatus: & aſſumptus: & diſtri- butus chriſte deus noſter: & tibi gloriam da- mus:cū carēte pricipio tuo pr̄e:& ſciſſimo ac optimo & viuificante tuo ſpiritu: nunc: & ſemper: & in ſæcula: ſæculorum. Amen. Completa vero oratione:proferunt ſimul cherubicum hymnum: & L. pſalmum

τὸν πεντηκοστὸν ψαλμὸν μυστικῶς, καὶ προσκυνοῦντες τρίς, ἀπέρχονται ἐν τῇ προθέσει, προπορευομένου τοῦ διακόνου μετὰ θυμιάματος, καὶ θυμιάσας τὰ ἅγια καθ᾽ ἑαυτὸν εὐχόμενος τό, Ὁ θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. πρὸς τὸν ἱερέα, λέγει. Ἔπαρον δέσποτα.

Ὁ δὲ ἱερεὺς ἄρας τὸν ἀέρα, ἐπιτίθησι τῷ ἀριστερῷ ὤμῳ τοῦ διακόνου, λέγων. Ἐν εἰρήνῃ ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια, καὶ εὐλογεῖτε τὸν κύριον, εὐλογήσαι σε κύριος ἐκ σιὼν, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα τὸν ἅγιον δίσκον ἐπὶ τῆς κορυφῆς αὐτοῦ ὁ διάκονος μετὰ προσοχῆς λαμβάνει. Ὁ ἱερεὺς αἴρων τὸ ἅγιον ποτήριον, καὶ ὁ διάκονος κρατῶν ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ ἐν δακτύλῳ τὸ θυμιατήριον, καὶ διερχόμενοι τὸν ναὸν, εὔχονται ἀμφότεροι. Ὑπὲρ πάντων λέγοντες. Μνησθείη κύριος ὁ θεὸς πάντων ἡμῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ χορὸς. Ἀμήν.

Καὶ πολλάκις τοῦτο λέγουσιν, ἕως ἂν πληρωθῇ ἡ μεγάλη εἴσοδος. Εἰσερχόμενοι δὲ τὸ ἅγιον βῆμα, λέγουσιν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου. Εἶτα ὁ ἱερεὺς ἀποτιθεὶς τὰ ἅγια, λέγει. Ὁ εὐσχήμων ἰωσὴφ ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελὼν τὸ ἄχραντόν σου σῶμα, σινδόνι καθαρᾷ εἰλήσας καὶ ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο.

Εἶτα ἀποτίθησι τὰ καλύμματα ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ ἁγίου δίσκου καὶ τοῦ ἁγίου ποτηρίου, τὸν δὲ ἀέρα λαβὼν ἀπὸ τῶν ὤμων τοῦ διακόνου, καὶ θυμιάσας αὐτὸν ἐπισκεπάζει δι᾽ αὐτοῦ τὰ ἅγια. Εἶτα ὁ διάκονος θυμιᾷ τὰ ἅγια τρὶς, λέγων οὕτως.

Ἀγάθυνον

quinquageſimū pſalmum ſecreto: & adorantes ter:
procedunt ad prothesim: præcedente diaco-
no cum thuribulo: & incenſando ſacras res intra
ſe orans: hoc: Deus propitius eſto mihi peccatori.
ad ſacerdotem dicit. Eleua domine.
At ſacerdos eleuans ſudarium: imponit ſiniſtro
humero diaconi: dicens: In pace.
Extollite manus veſtras in ſancta: & benedicite
dominum: benedicat te dominus ex ſion: qui fecit
cœlum: & terram. vbiq;: nunc: & ſemper: & in
ſæcula: ſæculorum. Amen.
Deinde: ſanctam patenam ſuper caput ſuum dia-
conis cum ſupplicatiõe accipit. At ſacerdos accipiēs
ſanctum calicem: & diaconus tenens in dextera
eius vno digito thuribulum: & circumeun-
tes templum orat vterq;. pro omnibus di-
centes. Recordetur dominus deus omniū noſtrū in
regno ſuo: vbiq;: nunc: & ſemper: & in
ſæcula: ſæculorum. Chorus. Amen.
Et ſæpius hoc dicunt: quouſq; compleatur ma-
gn'igreſſus. Ingrediētes vero in ſcūm tabernaculū di
cūt. Benedictus qui venit in nomine do-
mini. Dehinc ſacerdos deponens ſanctas res: dicit.
Vir timoratus Ioſeph de ligno deponens
intemeratum corpus tuū: ſindone mūda inuoluēs: &
cū aromatibus in monumēto nouo ſepeliēs: depoſuit
Dehinc deponit velamina ſacerdos: a ſancta
patena: & ſancto calice: Et ſudarium
tollens ab humeris diaconi: & incen-
ſando ipſum: velat cum ipſo ſanctas res. Deinde:
diaconus incenſat ſanctas res ter: dicens: ſic.
Benigne

Ἀγάθυνον κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν σιών.

Εἶτα εὐχόμενοι τὸ. Ὁ θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. Ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας τραπέζης προσκυνοῦσι τρίς. Καὶ ὁ μὲν ἱερεὺς ἵσταται. ὁ δὲ διάκονος τὸν αὐχένα κλίνας πρὸς τὸν ἱερέα λέγει. Εὖξαι ὑπὲρ ἐμοῦ δέσποτα. Ὁ δὲ ἱερεὺς λέγει. Πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σὲ, καὶ δύναμις ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι. Ὁ δὲ διάκονος λέγει. Τὸ αὐτὸ ἅγιον πνεῦμα συλλειτουργήσει ὑμῖν καὶ ἡμῖν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Τότε καὶ ὁ διάκονος λέγει. Μνήσθητί μου δέσποτα ἅγιε. Ὁ δὲ ἱερεὺς λέγει. Μνησθείη σου κύριος ὁ θεὸς ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ διά. Ἀμήν. Ἀμήν. Ἀμήν. Καὶ προσκυνήσας, ἔρχεται ἐν τῷ συνήθει τόπῳ λέγων. Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ κυρίῳ. Ὁ χο. Κύριε ἐλέησον. Ὁ διά. Ὑπὲρ τῶν προτεθέντων τιμίων δώρων τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ χο. Κύριε ἐλέησον. Ὁ διά. Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως καὶ εὐλαβείας καὶ φόβου θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ χο. Κύριε ἐλέησον. Ὁ διά. Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως ὀργῆς, κινδύνου, καὶ ἀνάγκης τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ χο. Κύριε ἐλέησον.

Εὐχὴ προσκομιδῆς μετὰ τὴν ἐν τῇ ἁγίᾳ τραπέζῃ τῶν θείων δώρων ἀπόθεσιν, ἣν λέγει ὁ ἱερεὺς μυστικῶς.

Κύριε ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ μόνος ἅγιος, ὁ δεχόμενος θυσίαν αἰνέσεως παρὰ τῶν ἐπικαλουμένων σε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὴν δέησιν, καὶ προσάγαγε τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ, καὶ ἱκάνωσον ἡμᾶς προσενεγκεῖν σοι δῶρά τε καὶ θυσίας

πνευματικὰς

Benigne fac domine in bona voluntate tua ſion.
De hinc orantes: hoc: Deus propitius eſto mihi peccatori. Ante ſanctam menſam adorantes ter. Et ſacerdos quidem aſtat: at diaconus ceruicem flectens verſus ſacerdotem: dicit.
Ora pro me dñe. At ſacerdos dicit.
Spiritus ſanctus ſuperueniet in te: & virtus altiſſimi obumbrabit tibi. At diaconus dicit.
Idem ſanctus ſpiritus comminiſtret nobis: & vobis. vbiq: nunc: & ſemper: & in ſecula: ſeculorum. Amen. Tunc igitur diaconus dicit. Memento mei domine ſancte. At ſacerdos dicit.
Recordetur tui dominus deus in regno ſuo: vbiq: nunc: & ſemper: & in ſæcula: ſæculorum. Dia. Amen. Amen. Amen. Et adorans: procedit ad conſuetū locū: dicens. Expleamus ſupplicationē noſtram dño. Chorus. Dñe miſerere. Diaconus. Pro appoſitis precioſis muneribus dominū deprecemur. Chorus. Dñe miſerere. Diaconus. Pro ſancta domo iſta: & cum fide: innocentia & timore dei ingredientiū in ipſam dñm depcemur. Chorus. Domine miſerere. Diaconus. Vt eripiat nos ab omni tribulatione: ira: periculo: & neceſſitate: dñm deprecemur. Chorus. Dñe miſerere.
Orō. Preſentationis poſt in ſanctā mēſam diuinorū munerum appoſitionem: quā dicit ſacerdos ſecreto.
Domine deus omnipotens: ſolus ſanctus: qui ſuſcipis ſacrificium laudis: ab inuocantibus te: in toto corde: ſuſcipe etiam noſtras peccatorum preces: & admoueas ſancto tuo altari & idoneos facias nos ad offerēdū tibi munera: ac ſacri-
 ficia,

πνικὰς ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ
λαοῦ ἀγνοημάτων. καὶ καταξίωσον ἡμᾶς εὑρεῖν χάριν
ἐνώπιόν σου, τοῦ γενέσθαι σοι εὐπρόσδεκτον τὴν θυσίαν
ἡμῶν, καὶ ἐπισκηνῶσαι τὸ πνεῦμα τῆς χάριτός σου τὸ
ἀγαθὸν ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ προκείμενα δῶρα ταῦτα, καὶ
ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου. Ὁ διά. Ἀντιλαβοῦ σῶ-
σον ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ θεὸς τῇ σῇ χάριτι.
Ὁ χο. Κύριε ἐλέησον. Ὁ διά. Τὴν ἡμέραν πᾶσαν
τελείαν εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ κυρίου
αἰτησώμεθα. Ὁ χο. Παράσχου κύριε. Ὁ διά.
Ἄγγελον εἰρήνης πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν, καὶ
τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ κυρίου αἰτησώμεθα.
Ὁ χο. Παράσχου κύριε. Ὁ διά. Συγγνώμην καὶ
ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν
παρὰ τοῦ κῦ αἰτησώμεθα. Ὁ χο. Παράσχου κύριε.
Ὁ διά. Τὰ καλά, καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,
καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ κυρίου αἰτησώμεθα.
Ὁ χο. Παράσχου κε͂. Ὁ διά. Τὸν ὑπόλοιπον χρό-
νον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι,
παρὰ τοῦ κῦ αἰτησώμεθα. Ὁ χο. Παράσχου κύριε.
Ὁ διά. Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα
ἀνεπαίσχυντα εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ
τοῦ φοβεροῦ βήματος, παρὰ τοῦ κυρίου αἰτησώμεθα.
Ὁ χο. Παράσχου κύριε. Ὁ διά. Τῆς παναγίας
ἀχράντου ὑπερευλογημένης ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν
θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν
ἁγίων μνημονεύσαντες ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν
τὴν ζωὴν ἡμῶν Χῷ τῷ θεῷ παραθώμεθα. Ὁ χο.
Σοὶ κε͂. Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως. Διὰ τῶν οἰκτιρμῶν
τοῦ μονογενοῦς σου υἱοῦ, μεθ᾽ οὗ εὐλογητὸς εἶ σὺν τῷ πα-
ναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ

καὶ εἰς

ficia, ſpiritualia pro peccatis noſtris; & populi ignorātia, & dignos facias nos inuenire gratiā in conſpectu tuo: vt fiat acceptum ſacrificium noſtrum: & inhabitet ſpiritus gratiæ tuæ optimus ſuper nos: & ſuper appoſita munera iſta: & ſuper omnem populū tuū. Diaconus. Suſcipe: ſalua: miſerere: & conſerua nos deus tua gratia.

Chorus. Dñe miſerere. Diaconus. Diem: totum perfectum: pacificum: & abſq; reatu: a domino deprecemur. Chorus. Concede domine. Diaconus. Angelū pacis fidelē: ductorem: cuſtodem animarū: & corporum noſtrorum: a domino deprecemur.

Chorus. Concede domine Diaconus. Indulgētiā & remiſſionem: peccatorum: & delictorum noſtrorum: a domino deprecemur. Chorus. Concede domine.

Diaconus. Bona, & vtilia animabus noſtris: & pacem mundo: a domino deprecemur. Chorus. Concede dñe. Diaconus. Reſiduum tempus vitæ noſtræ in pace: ac penitentia perficere ad domino poſtulemus. Chorus. Concede domine.

Dia. Chriſtianis decētes fines vitæ nr̄æ, abſq; dolore: improperio: pacificos: & optimā reſponſionem: ante tremendum tribunal a domino deprecemur.

Chorus. Concede dñe. Diaconus. Sanctiſſimæ itemeratę pluſquā benedictę glorioſæ reginę noſtræ deiparę: & ſemper Virginis mariæ: cum omnibus ſāctis mēoriā recolētes: noſmetipſos: & iuicē: & oēm uitā noſtram: Chriſto deo committamus. Chorus. Tibi domine. Sacerdos cū voce. Per miſericordiam vnigeniti tui filii: cum quo benedictus es cum ſanctiſſimo: & optimo: & viuificāte tuo ſpū: nūc: & ſemp

 & in ſecula:

καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ χορός. Ἀμήν.
Ὁ ἱερεύς. Εἰρήνη πᾶσιν. Ὁ διάκ. Ἀγαπήσωμεν
ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ ὁμολογήσωμεν. Ὁ χορός.
Πατέρα υἱόν, καὶ ἅγιον πνεῦμα, τριάδα ὁμοούσιον, καὶ ἀχώ-
ριστον. Ὁ ἱερεὺς προσκυνεῖ τρίς, λέγων μυστικῶς τρίς.
Ἀγαπήσω σε κύριε ἡ ἰσχύς μου, κύριος στερέωμά μου, καὶ
καταφυγή μου. Καὶ ὁ διάκονος περιπτύσσεται τὸ ὠρά-
ριον αὐτοῦ, καὶ προσκυνεῖ τρίς, καὶ ἐπισυνάπτει ἐκφώνως.
Τὰς θύρας, τὰς θύρας, ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν. Καὶ ὁ χορός.
Πιστεύω εἰς ἕνα θεόν, πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρα-
νοῦ, καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων, καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα
κύριον ἰησοῦν χν, τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ
πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων. Φῶς ἐκ
φωτός, θεὸν ἀληθινὸν ἐκ θεοῦ ἀληθινοῦ. Γεννηθέντα οὐ
ποιηθέντα ὁμοούσιον τῷ πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.
Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτη-
ρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ σαρκωθέντα ἐκ πνεύ-
ματος ἁγίου, καὶ μαρίας τῆς παρθένου, καὶ ἐνανθρωπή-
σαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν, ἐπὶ ποντίου πιλά-
του. Καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα, καὶ ἀναστάντα τῇ
τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς
τοὺς οὐρανούς, καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ πατρός, καὶ
πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης, κρῖναι ζῶντας, καὶ νεκρούς,
οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ
ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ πατρὸς ἐκπορευόμε-
νον, τὸ σὺν πατρὶ, καὶ υἱῷ συμπροσκυνούμενον, καὶ συν-
δοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν
ἁγίαν καθολικήν, καὶ ἀποστολικὴν ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ
ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστα-
σιν νεκρῶν, καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.
Καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ἁγίου συμβόλου,

λέγε

& in ſæcula ſæcul orum. Chorus. Amen.
Sacerdos. Pax omnibus. Diaconus. Diligamus
inuicem: vt in concordia confiteamur. Chorus.
Patrē: filiū: & ſcīm ſpm̄: trinitatē cōſubſtātialē: & īdi/
uiſibilē. Sacerdos inclinat ſe ter: dicens ſecreto ter.
Diligā te dn̄e fortitudo mea: dn̄s firmamētū meū: &
refugium meum. Et Diaconus oſculatur Hora/
rium ſuum: & inclinat ſe ter: & applicat ſe cum voce.
Ianuas: Ianuas, in ſapientia attendamus. Et chorus.

CRedo in vnū deum: patrē omnipotentē factorē cœ/
li: & terræ viſibilium omniū: & inuiſibiliū. Et in vnū
dominum Ieſum Chriſtum filium Dei vnigenitū: ex
patre natum ante omnia ſæcula. Lumen de
lumine, deum verum: de deo uero. Genitum: non
factum conſubſtantialem patri p quem oīa facta ſūt.
Qui propter nos homines, & propter noſtram ſalu/
tem deſcendit de cœlis: & incarnatus eſt de ſpi/
ritu ſancto: & Maria Virgine: & homo fa/
ctus eſt. Crucifixus etiam pro nobis ſub pontio pila/
to: & paſſus: & ſepultus eſt. Et reſurrexit
tertia die ſecundum ſcripturas: & aſcendit in
cœlos & ſedet ad dextris patris. Et
iterū vēturus eſt cū gloria iudicarē viuos: & mortuos:
cuius regni non erit finis. Et in ſpiritum
ſanctum dominum viuificantem: qui ex patre proce/
dit: qui cum patre: & filio ſimul adoratur: & con/
glorificatur: qui locutus eſt per prophetas. in vnam
ſanctam catholicam: & apoſtolicā eccleſiā. Cōfiteor
vnū baptiſma ī remiſſionē pctōꝝ. expecto reſurrectio
nē mortuorū: & vitam venturi ſeculi. Amen.

Et poſt completum ſanctum ſymbolum.
dicit

λέγει ὁ διάκονος ἐκφώνως. Στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβου, πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφορὰν ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν. Ὁ χο. Ἔλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως. Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως.

Ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου πνεύματος, εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν. Ὁ χο. Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου. Ὁ ἱερεὺς. Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας. Ὁ χο. Ἔχομεν πρὸς τὸν κύριον. Ὁ ἱερεὺς. Εὐχαριστήσωμεν τῷ κυρίῳ. Ὁ χο. Ἄξιον καὶ δίκαιον ἐστὶ προσκυνεῖν πατέρα, υἱὸν, καὶ ἅγιον πνεῦμα, τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

Ὁ ἱερεὺς κλινόμενος ἐπεύχεται μυστικῶς.

Ἄξιον καὶ δίκαιον σὲ ὑμνεῖν, σὲ εὐλογεῖν, σὲ αἰνεῖν, σοὶ εὐχαριστεῖν, σὲ προσκυνεῖν ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας σου, σὺ γὰρ εἶ θεὸς ἀνέκφραστος, ἀπερινόητος, ἀόρατος, ἀκατάληπτος, ἀεὶ ὤν, ὡσαύτως ὤν, σὺ καὶ ὁ μονογενής σου υἱὸς, καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον. σὺ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς παρήγαγες, καὶ παραπεσόντας ἀνέστησας πάλιν, καὶ οὐκ ἀπέστης πάντα ποιῶν, ἕως ἡμᾶς εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνήγαγες, καὶ τὴν βασιλείαν σου ἐχαρίσω τὴν μέλλουσαν. ὑπὲρ τούτων ἁπάντων εὐχαριστοῦμέν σοι καὶ τῷ μονογενεῖ σου υἱῷ καὶ τῷ πνεύματί σου τῷ ἁγίῳ, ὑπὲρ πάντων ὧν ἴσμεν, καὶ ὧν οὐκ ἴσμεν, τῶν φανερῶν καὶ ἀφανῶν εὐεργεσιῶν τῶν εἰς ἡμᾶς γεγενημένων. εὐχαριστοῦμέν σοι καὶ ὑπὲρ τῆς λειτουργίας ταύτης, ἣν ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν δέξασθαι κατηξίωσας. καίτοι σοὶ παρεστήκασι χιλιάδες ἀρχαγγέλων καὶ μυριάδες ἀγγέλων, τὰ χερουβὶμ, καὶ τὰ σεραφὶμ, ἑξαπτέρυγα, πολυόμματα, μετάρσια, πτερωτά. Ἐκφώνως. Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα, βοῶντα, κεκραγότα, καὶ λέγοντα. Ὁ χορός. Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, κύριος σαβαὼθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς

καὶ ἡ γῆ

dicit Diaconus cum voce. Stemus honeſte. ſtemus cũ timore: attẽdamus ſanctam oblationem in pace offerre. Chorus. Miſericordiã pacis: ſacrificium laudis. Sacerdos cum voce.

Gratia domini noſtri ieſu chriſti: & amor: dei: patris: & communicatio ſancti ſpiritus: ſit cum omnibus vobis. Chorus. Et cum ſpiritu tuo. Sacerdos. Surſum teneamus corda. Chorus. Habemus a' dominum. Sacerdos. Gratias agamus dño. Chorus. Dignũ: & iuſtum eſt: adorare patrẽ filiũ & ſpũʒ ſcũʒ trinitatẽ ꝯſubſtãtialẽ: & indiuiſibilẽ. Sacerdos inclinans ſe orat ſecreto.

Dignũ: & iuſtũ eſt te celebrare: te bñdicere: te laudare: tibi gratias agere: te adorare: in omni loco dominat' tui: tu eni es de' iexplicabilis: i pceptibilis: iuiſibilis: icõphẽſibilis: ſp exiſtẽs: eodẽ mõ exiſtẽs: tu & vnigenitus tuus filius: ſpirit' tuus ſanctus: tu ex nõ eſſe: ad eſſe nos produxiſti: & proſtratos erexiſti denuo: nec deſtitiſti omnia agens donec nos in cœlum perduceres: & regnum tuum donares futurum: pro his omnibus gratias agimus: tibi: & vnigenito tuo filio: & ſpiritui tuo ſancto: pro oĩbus quæ nouimus: & quę ignoram' manifeſtis & latentibus beneficiis quæ in nos ꝯtuleras: gratias agimus tibi & pro hoc ſacrificio: quod ex manib' noſtris accipere dignatus es: quáuis tibi adſiſtant milia archangelorum: & decẽ milia angelorũ: cherubin: & ſerahpin: ſex alata multis oculis ꝑdita ſublimia: alata. Cum voce. Victoriæ hymnum canentia: clamantia: & dicentia. Chorus.

Sanctus: ſanctus: ſanct' dñs ſabbaoth. pleni ſunt cœli

& terra

καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου· ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου· ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Ὁ διάκονος δὲ λαμβάνει τὸν ἀστερίσκον, καὶ ποιεῖ σταυροειδῶς ἐπάνω τοῦ ἁγίου δίσκου, καὶ ἀπογγίσας αὐτὸν ἐπὶ τοῦ εἰλητοῦ, καὶ ἀσπασάμενος, τίθησιν αὐτὸν μετὰ τοῦ ἀέρος. Εἶτα μεταβαίνει ἐν τῷ δεξιῷ μέρει, καὶ ῥιπίζει ἐπάνω τῶν ἁγίων μετὰ ῥιπιδίου εὐλαβῶς, εἰ δὲ οὐκ ἔστι ῥιπίδιον, ποιεῖ τοῦτο μετὰ καλύμματος. Ἐπεύχεται μυστικῶς ὁ ἱερεύς.

Μετὰ τούτων καὶ ἡμεῖς τῶν μακαρίων δυνάμεων δέσποτα φιλάνθρωπε βοῶμεν καὶ λέγομεν, ἅγιος εἶ καὶ πανάγιος σὺ καὶ ὁ μονογενής σου υἱὸς καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον, ἅγιος εἶ καὶ πανάγιος, καὶ μεγαλοπρεπὴς ἡ δόξα σου, ὃς τὸν κόσμον σου οὕτως ἠγάπησας, ὥστε τὸν μονογενῆ σου υἱὸν δοῦναι, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν, μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον, ὃς ἐλθὼν, καὶ πᾶσαν τὴν ὑπὲρ ἡμῶν οἰκονομίαν πληρώσας τῇ νυκτὶ ᾗ παρεδίδοτο, μᾶλλον δὲ ἑαυτὸν παρεδίδου ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς, λαβὼν ἄρτον ἐν ταῖς ἁγίαις αὐτοῦ καὶ ἀχράντοις καὶ ἀμωμήτοις χερσὶν, εὐχαριστήσας καὶ εὐλογήσας, ἁγιάσας κλάσας, ἔδωκε τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ μαθηταῖς καὶ ἀποστόλοις, εἰπών. Ὁ ἱερεὺς κλίνει τὴν κεφαλὴν, καὶ αἴρων τὴν δεξιὰν αὐτοῦ μετὰ εὐλαβείας, εὐλογεῖ τὸν ἅγιον ἄρτον ἐκφώνως λέγων. Λάβετε, φάγετε, τοῦτό μου ἐστὶ τὸ σῶμα τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Ὁ χορός. Ἀμήν. Ὁ δὲ διάκονος ἀπτόμενος τοῦ ἰδίου ὠραρίου, δείκνυσι σὺν τῷ ἱερεῖ καὶ αὐτὸς τὸν ἅγιον δίσκον, ὁμοίως καὶ ἐπὶ τοῦ ἁγίου ποτηρίου, ὡσαύτως καὶ ὅταν ἀναφωνεῖ ὁ ἱερεὺς τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν. Ὁ ἱερεὺς μυστικῶς. Ὁμοίως καὶ τὸ ποτήριον μετὰ τὸ δειπνῆσαι λέγων. Ἐκφώνως ὁ ἱερεὺς τὴν χεῖρα ἔχων ἄνωθεν μετὰ εὐλαβείας, καὶ εὐλογῶν, λέγει. Πίετε

ἐξ αὐτοῦ

& terra gloria tua oſanna in excelſis. Bene-
dictus q venit in nomine domini oſanna in excelſis.
Dia. vero capit aſteriſcũ: & facit in modũ crucis ſup
ſanctã patenã: & detergens ipſam ſuper corporale: &
exoſculans ponit ipſum cum ſudario: dehinc: tran-
ſit ad dexteram partem: & ſufflat ſuper ſacris rebus
cum flabello: deuote: & ſi non eſt flabellum facit
hoc cum velamine. Orat ſecreto ſacerdos.

CUm his: & nos beatis potentiis: domine
clementiſſime clamamus: & dicimus: ſanctus
es: & ſciſſimus tu: & vnigenitus tuus filius: & ſpũs tu'
ſanctus: ſanctus es: & ſanctiſſimus: & magnifica gloria
tua: qui mundum tuum ſic dilexiſti: vt vnigenitum
tuum filium dares: vt omnis qui credit in illũ: nõ pe-
reat: ſed habeat vitam æternã: qui cum veniſſet: & oẽ
ſuper nos mandatum compleſſet: nocte qua tradeba-
tur: vel potius ſe tradens pro mundi
vita: accipiens panem: in ſanctas: & intemeratas:
ac ĩmaculatas manus ſuas: gratias agens & benedixit
ſanctificauit: fregit: dedit ſanctis ſuis diſcipulis: &
apoſtolis: dicens. Sacerdos inclinato capite: &
eleuans dexteram ſanctam deuote: benedicit
ſanctũ panẽ: cũ voce dicens. Accipite mãducate: hoc
meũ eſt corpus: qđ p vobis frangit in remiſſionẽ pec
catorum. Chorus. Amen. At diaconus: tan-
gens ſuum Horarium: oſtendit cum ſacerdote & ip-
ſe ſanctam patenam: ſimiliter & ſuper ſancto calice
eodem modo & cum pronũciat ſacerdos: tua ex tuis.
Sacerdos: ſecreto. Similiter & calicem poſtquam
cenauit dicens. Cum voce ſacerdos manum habens
ſurſum deuote: & benedicens: ait. Bibite

 ex hoc

ἐξ αὐτοῦ πάντες, τοῦτό ἐστι τὸ αἷμά μου τὸ τῆς καινῆς
διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφε-
σιν ἁμαρτιῶν. Ὁ χο. Ἀμήν. Ὁ ἱερεὺς κλί-
νας τὴν κεφαλὴν ἐπεύχεται μυστικῶς.

Μεμνημένοι τοίνυν τῆς σωτηρίου ταύτης ἐντολῆς,
καὶ πάντων τῶν ὑπὲρ ἡμῶν γεγενημένων, τοῦ σταυροῦ,
τοῦ τάφου, τῆς τριημέρου ἀναστάσεως, τῆς εἰς οὐρανοὺς
ἀναβάσεως, τῆς ἐκ δεξιῶν καθέδρας, τῆς δευτέρας, καὶ ἐν-
δόξου πάλιν παρουσίας. Ἐκφώνως. Τὰ σὰ ἐκ τῶν
σῶν σοὶ προσφέρομεν κατὰ πάντα καὶ διὰ πάντα. Ὁ χο.
Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν σοὶ εὐχαριστοῦμεν κύριε,
καὶ δεόμεθά σου ὁ θεὸς ἡμῶν. Ὁ ἱερεὺς πάλιν κλί-
νας τὴν κεφαλὴν ἐπεύχεται μυστικῶς. Ἔτι προσφέρο-
μέν σοι τὴν λογικὴν ταύτην, καὶ ἀναίμακτον λατρείαν,
καὶ παρακαλοῦμεν, καὶ δεόμεθα, καὶ ἱκετεύομεν, κατά-
πεμψον τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον ἐφ᾽ ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ προ-
κείμενα δῶρα ταῦτα. Ὁ διάκονος ἀποτίθησι τὸ ῥιπί-
διον, ὅπερ ἐκράτει, ἢ κάλυμμα, καὶ ἔρχεται ἐγγύτερον τῷ
ἱερεῖ, καὶ προσκυνοῦσιν ἀμφότεροι τρὶς ἔμπροσθεν τῆς
ἁγίας τραπέζης, καὶ εὐχόμενοι καθ᾽ ἑαυτοὺς τό, Ὁ θεὸς ἱλά-
σθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. λέγουσι μυστικῶς τρίς.

Κύριε ὁ τὸ πανάγιον πνεῦμά σου τῇ τρίτῃ ὥρᾳ τοῖς
ἀποστόλοις καταπέμψας, τοῦτο ἀγαθὲ μὴ ἀνταναί-
λῃς ἀφ᾽ ἡμῶν. Καὶ τό, Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν
ἐμοὶ ὁ θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκά-
τοις μου. Εἶτα, τὴν κεφαλὴν κλίνας ὁ διάκονος,
δείκνυσι σὺν τῷ ὠραρίῳ τὸν ἅγιον ἄρτον, καὶ λέγει μυ-
στικῶς. Εὐλόγησον δέσποτα τὸν ἅγιον ἄρτον. Καὶ
ὁ ἱερεὺς ἀνιστάμενος, σφραγίζει τρὶς τὰ ἅγια δῶρα, λέ-
γων μυστικῶς. Ποίησον τὸν μὲν ἄρτον τοῦτον τίμιον
σῶμα τοῦ Χριστοῦ. Ὁ διάκονος. Ἀμήν. Καὶ αὖθις ὁ διά-
κονος.

ex hoc omnes: hic eſt ſanguis meus noui teſtamenti: qui pro vobis: & multis effuſus eſt: in remiſſioné peccatorum. Chorus. Amē. Sacerdos inclinans caput orat ſecreto.

MEmores igitur ſalutaris huius mandati: & omnium quæ pro nobis facta ſunt: crucis: ſepulchri: triduanæ reſurrectionis: in cœlos aſcenſionis: ſedis ad dexteram: ſecundi: & glorioſi rurſus aduentus. Cum uoce: Tua ex tuis tibi offerimus in omnibus: & p omnia. Chorus. Te glorificamus: te benedicimus: tibi gr͠as agim⁹ dñe & depræcamur te deus noſter. Sacerdos rurſus inclinans caput: orat ſecreto: Etiam offerimus tibi rationabile hoc: & incruentum obſequium: & q̄ſumus: & deþcamur: & ſupplicamus: & petim⁹: demitte ſpiritum tuum ſanctum ſuper nos & ſup appoſita munera iſta. Diaconus depoſinit flabellũ quod tenebat: aut velamen: & accedit propius ad ſacerdotem: & inclinant ſe ambo ter ante ſanctam menſam: & orant intra ſe hoc. Deus propitius eſto mihi peccatori. Dicunt ſecreto ter.

DOmine qui ſanctiſſimum ſpiritum tertia hora apoſtolis miſiſti: hoc optime ne auferas a nobis. & hoc. Cor mundum crea in me deus: & ſpiritum rectum innoua in viſceribus meis. Dehinc inclinans caput diaconus oſtendit cum horario ſanctum panem: & dicit ſecreto. Benedic domine ſanctum panem. Et Sacerdos exurgens benedicit ter ſancta munera: dicens ſecreto. Fac quidem panem hunc precioſum corpus chriſti tui. Diaconus. Amen. Et rurſus diaconus.

κονος. Εὐλόγησον δέσποτα τὸ ἅγιον ποτήριον.
Ὁ δὲ ἱερεὺς εὐλογῶν, λέγει. Τὸ δὲ ἐν τῷ ποτηρίῳ τούτῳ τίμιον αἷμα τοῦ χριστοῦ. Ὁ διά. Ἀμήν.
Καὶ αὖθις ὁ διάκονος δεικνύων μετὰ ὠραρίου ἀμφότερα τὰ ἅγια, λέγει. Εὐλόγησον δέσποτα. Ὁ δὲ ἱερεὺς εὐλογῶν μετὰ τῆς χειρὸς ἀμφότερα τὰ ἅγια, λέγει. Μεταβαλὼν τῷ πνεύματί σου τῷ ἁγίῳ. Ὁ διά. Ἀμήν. ἀμήν. Ἀμήν. Καὶ τὴν κεφαλὴν ὑποκλίνας ὁ διάκονος τῷ ἱερεῖ, καὶ εἰπὼν τό, Μνήσθητί μου ἅγιε δέσποτα τοῦ ἁμαρτωλοῦ. Μεθίσταται ἐν ᾧ πρότερον ἵστατο τόπῳ, λαβὼν καὶ τὸ ῥιπίδιον αὖθις ὡς πρότερον. Ὁ δὲ ἱερεὺς ἐπεύχεται μυστικῶς. Ὥστε γενέσθαι τοῖς μεταλαμβάνουσιν εἰς νῆψιν ψυχῆς, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, εἰς κοινωνίαν τοῦ ἁγίου πνεύματος, εἰς βασιλείας οὐρανῶν πλήρωμα, εἰς παρρησίαν τὴν πρὸς σέ, μὴ εἰς κρίμα, ἢ εἰς κατάκριμα. Ἔτι προσφέρομέν σοι τὴν λογικὴν ταύτην λατρείαν ὑπὲρ τῶν ἐν πίστει ἀναπαυομένων Προπατόρων, πατέρων, πατριαρχῶν, προφητῶν, Ἀποστόλων, κηρύκων, Εὐαγγελιστῶν, Μαρτύρων, Ὁμολογητῶν, Ἐγκρατευτῶν, καὶ παντὸς πνεύματος ἐν πίστει τετελειωμένου.
Ἐκφώνως. Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας ἀχράντου ὑπερευλογημένης ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας. Ὁ χο. ψάλλει. Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σὲ τὴν θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον, καὶ παναμώμητον, καὶ μητέρα τοῦ θεοῦ ἡμῶν. τὴν τιμιωτέραν τῶν χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως θεὸν λόγον τεκοῦσαν τὴν ὄντως θεοτόκον σὲ μεγαλύνομεν. Ἢ τὸ τῆς ἡμέρας.
Ὁ διάκονος θυμιᾷ κύκλῳ τὴν ἁγίαν τράπεζαν, καὶ τὰ δίπτυχα. Τῶν τεκοιμημένων, καὶ ζώντων ὧν βούλεται μνημονεύει. Ὁ δὲ ἱερεὺς κλινόμενος εὔχεται μυστικῶς.

Τοῦ ἁγίου

conus. Benedic domine ſanctum calicem.
At ſacerdos benedicens ait. Qui autem in calice eſt
iſto precioſum ſanguinẽ chriſti tui. Diaconus. Amẽ.
Et rurſus diaconus. Oſtendens cum horario utrunq;
ſacramentum: dicit. Benedic domine. At ſacerdos
benedicens manu vtrunq; ſacramentum: dicit.
Permutans ſpiritu tuo ſancto. Diaconus.
Amen. Amen. Amen. Et caput in-
clinans diaconus ſacerdoti dicit hoc. Memento mei
ſanctæ pater peccatoris. Reuertitur in quo pri-
us ſteterat loco: accipiens & flabellum rurſus: ut pri-
us. At ſacerdos orat ſecreto. Vt fiat
accipientibus in ſobrietatem animæ: in remiſſionem
peccatorum: in cõmunicationẽ ſancti ſpiritus: in regni
cœlorum plenitudinem: in fiduciam erga te: non in
delictum: aut dãnationem: item offerimus tibi ratio-
nabile hoc obſequiũ pro his qui in chriſto requieſcũt.
Propatris: patribus: patriarchis, prophetis, apoſto
lis: preconibus: euangeliſtis: Martyribus: cõfeſſorib⁹.
continentibus: & omni ſpiritu in fide decedente.
Cũ voce. Prẹſertim ſanctiſſimẹ & itemeratẹ: pluſq̃ be
nedictæ glorioſæ reginæ noſtræ deiparæ: & ſemper
virginis Mariæ. Chorus cantat. Dignum eſt vt
vere beatificemus te deiparam ſemper beatificãdã: &
penitus irreprehẽſibilẽ: & matrẽ dei nr̃i: venerabiliorẽ
cherubin: & magis glorioſam abſq; cõparatione ſera
phin: incorruptibilẽ: deũ vt verbũ parientem: veræ
deiparam te magnificamus. Aut dici.
Diaconus incenſat circumiens ſanctam menſam: &
corporalia: atq; defunctorum: & viuorum prout vult
memoriã facit. Ad ſacerdos inclinãs ſe: orat ſecreto.
Sancti

τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ προφήτου προδρόμου, καὶ βαπτιστοῦ. Τῶν ἁγίων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων. Τοῦ ἁγίου τοῦ δεῖνα, οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν. Καὶ πάντων τῶν ἁγίων σου, ὧν ταῖς ἱκεσίαις ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ὁ θεός, καὶ μνήσθητι πάντων τῶν προκεκοιμημένων ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου. Ἐνταῦθα ὁ ἱερεὺς μνημονεύει ὧν θέλει ζώντων, καὶ τεθνεώτων. Ὑπὲρ ζώντων λέγει.

Ὑπὲρ σωτηρίας ἐπισκέψεως ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ δούλου τοῦ θεοῦ, ὁ δεῖνος. Ὑπὲρ τεθνεώτων λέγει. Ὑπὲρ ἀναπαύσεως, καὶ ἀφέσεως τῆς ψυχῆς τοῦ δούλου σου ὁ δεῖνος ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ὅθεν ἀπέδρα λύπη, στεναγμός, ἀνάπαυσον αὐτὴν ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ ἀνάπαυσον αὐτὴν ὅπου ἐπισκοπεῖ τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου. Ἔτι παρακαλοῦμέν σε, μνήσθητι κύριε πάσης ἐπισκοπῆς ὀρθοδόξων τῶν ὀρθοτομούντων τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας, παντὸς τοῦ πρεσβυτερίου τῆς ἐν χριστῷ διακονίας, καὶ παντὸς ἱερατικοῦ τάγματος. Ἔτι προσφέρομέν σοι τὴν λογικὴν ταύτην λατρείαν ὑπὲρ τῆς οἰκουμένης.

Ὑπὲρ τῆς ἁγίας καθολικῆς, καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας. Ὑπὲρ τῶν ἐν ἁγνείᾳ, καὶ σεμνῇ πολιτείᾳ διαγόντων. Ὑπὲρ τῶν πιστοτάτων, καὶ φιλοχρίστων ἡμῶν βασιλέων. παντὸς τοῦ παλατίου, καὶ τοῦ στρατοπέδου αὐτῶν. δὸς αὐτοῖς κύριε εἰρηνικὸν τὸ βασίλειον, ἵνα καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ γαλήνῃ αὐτῶν ἤρεμον, καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν πάσῃ ἐν εὐσεβείᾳ, καὶ σεμνότητι. Ὁ μὲν διάκονος ἐπιστρέφει πρὸς τὴν θύραν τοῦ ἁγίου βήματος κρατῶν τὸ ὠράριον τοῖς τρισὶν ἄκροις δακτύλοις, καὶ λέγει. Καὶ πάντων καὶ πασῶν. Ὁ δὲ χορὸς ψάλλει. Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Ὁ δὲ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ. Ἐν πρώτοις μνήσθητι κύριε τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν ὁ δεῖνος. ὃν χάρισαι ταῖς ἁγίαις σου ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ σῶον ἔντιμον ὑγιῆ μακροημερεύοντα,

ſancti Ioannis prophetę: præcurſoris: ac baptiſtæ ſanctorum: & glorioſorum apoſtolorum: ſancti. huius: cuius memoriam agimus: Et omnium ſanctorũ tuorum: quorum precibus ꝓtege nos deus & memento omnium defunctorum: in ſpe reſurrectionis vitæ æternæ. Hic ſacerdos memoriã agit quorum vult viuorum: & mortuorum: pro viuis dicit. Pro ſalute protectione remiſſione peccatorum ſerui dei. N. pro defunctis dicit.

Pro requie: & remiſſione animæ famuli tui. N. in loco luminoſo: vbi non eſt dolor: gemitus: colloces ipſam deus noſter: & re quiſcere facias ipſam vbi cuſtodit lumen vultus tui: item precamur te: memento dñe omnium epiſcoporum orthodoxorum: recte dirigentium verbum tuæ veritatis: omnis præſbyteratus: in chriſto diaconibus: & omnis ſacerdotalis ordinis. Etiam offerimus tibi rationabile hoc obſequium pro orbe terrarum: pro ſancta catholica: & apoſtolica eccleſia ꝑ his qui ſancta: ac venerabili republica vitã degũt. ꝓ fideliſſimis: & chriſtianiſſimis noſtris regibus: cuncto palatio: & exercitu ipſorum: tribue illis domine pacificum regnum: & nos in tranquilitate ipſorum: quietã: & pacificã vitã pagamus in omni pietate: & veneratione. Nam diaconus conuertit ſe ad ianuam ſancti tabernaculi: tenens horarium tribus extremis digitis: & dicit. Et omnium: & cunctorum. At chorus cantat. Et omniũ: & cũctorum. At ſacerdos pronunciat Imprimis memento domine Archiepiſcopi noſtri. N. quem concede ſanctis tuis eccleſiis in pace: ſoſpitẽ: honorabilem: icolumẽ: lon

gæuum

δεύοντα, ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας.
Καὶ ὁ διάκονος πρὸς τῇ θύρᾳ στὰς, λέγει. Τοῦ
δεῖνος πανιερωτάτου μητροπολίτου, ἢ ἐπισκόπου, ὅστις
ἂν ᾖ. Καὶ ὑπὲρ τοῦ προσκομίζοντος τὰ ἅγια δῶρα ταῦτα
εὐλαβεστάτου ἱερέως τοῦ δεῖνος. Ὑπὲρ σωτηρίας τῶν
εὐσεβεστάτων, καὶ θεοφυλάκτων βασιλέων ἡμῶν, καὶ
πάντων καὶ πασῶν. Ὁ χο. Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Ὁ ἱερεὺς ἐπεύχεται μυστικῶς.

Μνήσθητι κύριε τῆς πόλεως ἐν ᾗ παροικοῦμεν, καὶ
πάσης πόλεως, καὶ χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκούντων
ἐν αὐταῖς. Μνήσθητι κύριε πλεόντων, ὁδοιπορούντων,
νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων, καὶ τῆς σωτη-
ρίας αὐτῶν. Μνήσθητι κύριε τῶν καρποφορούντων, καὶ
καλλιεργούντων ἐν ταῖς ἁγίαις σου ἐκκλησίαις, καὶ
μεμνημένων τῶν πενήτων, καὶ ἐπὶ πάντας ἡμᾶς τὰ
ἐλέη σου ἐξαπόστειλον. Ἐκφώνως. Καὶ δὸς ἡμῖν
ἐν ἑνὶ στόματι, καὶ μιᾷ καρδίᾳ δοξάζειν, καὶ ἀνυμνεῖν τὸ
πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου τοῦ πατρὸς, καὶ
τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ χο. Ἀμήν.
Ὁ ἱερεὺς ἐπιστρέφεται πρὸς τὴν θύραν, καὶ εὐλογῶν λέγει
ἐκφώνως. Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου θεοῦ, καὶ
σωτῆρος ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. Ὁ χο.
Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου. Καὶ ὁ διάκονος ἐξέρχεται, ἢ
ἔσω, ἢ δ' ἄλλω, ὁ ἱερεὺς, καὶ στὰς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, λέγει.
Πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες ἔτι, καὶ ἔτι τοῦ κυρίου
δεηθῶμεν. Ὁ χο. Κύριε ἐλέησον. Ὁ διάκονος. Ὑπὲρ
τῶν προσκομισθέντων, καὶ ἁγιασθέντων τιμίων δώρων
τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ χορὸς. Κύριε ἐλέησον.
Ὁ διάκονος. Ὅπως ὁ φιλάνθρωπος θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδε-
ξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον, καὶ ὑπερουράνιον, καὶ νοερὸν
αὐτοῦ

gæuum recte dirigentem verbum tuæ veritatis. Et diaconus ante ianuam conſiſtens dicit. huius N Sacratiſſimi Metropolitæ: aut epiſcopi: quicunq; fuerit: Et pro offerente ſancta munera iſta: innocentiſſimo ſacerdote. N. pro ſalute piiſſimorum: & deuotiſſimorum regum noſtroꝶ: & omnium: ac cunctorũ. Chorus. Et oium: & cũctoꝶ.

Sacerdos orat ſecreto.

Memento domine vrbis in qua habitamus: & totius ciuitatis: & regionis: & cum fide habitantiũ in ipſis. Memento dñe nauigantium: peregrinãtium egrotantium: laborantium: captiuorum: & ſalutis ipſorum. Memento domine fructus: & bona opera exhibentium in ſanctis tuis eccleſiis: & qui recordantur pauperum: & ſuper omnes nos miſerationes tuas demitte. Cũ voce. Et tribue nobis in vno ore: & vno corde laudare & glorificare valde honorabile: & magnificũ nomẽ tuũ: patris: & filii: & ſpiritus ſancti: nunc: & ſemper: & in ſæcula: ſæculorum. Chorus. Amen. Sacerdos conuertit ſe ad ianuam: & benedicens: dicit cum voce. Et ſint miſericordiæ magni dei: & ſaluatoris noſtri Ieſu chriſti cũ oibus vobis. Chorus. Et cum ſpiritu tuo. Et diaconus egreditur: ſi eſt: ſi vero non: ſacerdos: & ſtãs in ꝯſueto loco. dicit. oium ſanctorum memoriã agentes: etiã: atq; ẽt dñm deprecemur. Chorus. Dñe miſerere. Diaconus. Pro oblatis: & ſacrificatis precioſis muneribus dominum deprecemur. Chorus. Domine miſerere. Diaconus. Vt clementiſſimus dominus ni: qui accipit ipſa: in ſanctum: & ſup̱ cœleſte: ac intellectuale

αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν θείαν χάριν καὶ τὴν δωρεὰν τοῦ παναγίου πνεύματος, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χο. Κύριε ἐλέησον. Ὁ διάκονος. Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως ὀργῆς κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ χο. Κύριε ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς ἐπεύχεται μυστικῶς.

Σοὶ παρακατατιθέμεθα τὴν ζωὴν ἡμῶν ἅπασαν καὶ τὴν ἐλπίδα δέσποτα φιλάνθρωπε, καὶ παρακαλοῦμεν καὶ δεόμεθα καὶ ἱκετεύομεν, καταξίωσον ἡμᾶς μεταλαβεῖν τῶν ἐπουρανίων σου καὶ φρικτῶν μυστηρίων ταύτης τῆς ἱερᾶς καὶ πνευματικῆς τραπέζης μετὰ καθαροῦ συνειδότος εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, εἰς συγχώρησιν πλημμελημάτων, εἰς πνεύματος ἁγίου κοινωνίαν, εἰς βασιλείας οὐρανῶν κληρονομίαν, μὴ εἰς κρίμα, ἢ εἰς ἀντίκριμα. Ὁ δια. Ἀντιλαβοῦ σῶσον ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ θεὸς τῇ σῇ χάριτι. Ὁ χο. Κε ἐλέησον. Ὁ δια. Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν ἁγίαν εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ κῦ αἰτησώμεθα.

Ὁ χο. Παράσχου κε. Ὁ δια. Ἄγγελον εἰρήνης πιστὸν ὁδηγὸν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ κυρίου αἰτησώμεθα. Ὁ χο. Παράσχου κύριε. Ὁ δια. Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ κυρίου αἰτησώμεθα.

Ὁ χο. Παράσχου κύριε. Ὁ δια. Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ κυρίου αἰτησώμεθα. Ὁ χο. Παράσχου κε.

Ὁ δια. Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ κυρίου αἰτησώμεθα. Ὁ χο. Παράσχου κύριε. Ὁ δια. Τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ ἁγίου πνεύματος αἰτησάμενοι,

ſuum altare: in odorem ſuauitatis ſpiritualis: remittat uiciſſim nobis diuinā: gratiam: & donum ſanctiſſimi ſpiritus : dominum deprecemur. Chorus. Domine miſerere. Diaconus. vt eripiat nos ab omni tribulatione: ira: periculo: & neceſſitate: Dominum deprecemur. Chorus. Domine miſerere. Sacerdos orat ſecreto.

Tibi comittimus vitam noſtram omnem : & ſpem Domine clementiſſime : & rogam⁹: et depcamur: ac ſupplicam⁹: dignos fac nos com mũicare ſup cœleſtiũ tuorũ : & tremẽdoꝝ miſterioꝝ huius ſanctæ: & ſpiritualis menſæ cum pura conſcientia. In remiſſionem pecca torum: in veniā. Delictorum: in ſpiritus ſancti communicationem. in regni cœlorum hereditatem: non in reatum: aut in damnationem. Diaconus. Suſcipe. Salua: miſerere: & conſerua nos deus tua gratia. Chorus. Domine miſerere. Diaconus: Diem totum: perfectum: ſanctũ. Pacificum : & abſq; reatu: a domino deprecemur. Chorus Concede dñe Diacon⁹. Angelũ pacis fidelẽ: ductorem: cuſtodem animarũ: & corporũ noſtroꝝ a domino deprecemur. Chorus. Concede domine. Diaconus. Indulgentiam: & remiſſionẽ peccatoꝝ & delictorum noſtrorum : a domino deprecemur. Chorus. Concede domine. Diaconus. Optima. & vtilia animabus noſtris : & pacem mundo: a domino deprecemur. Chorus. Concede domine. Diaconus. Reſiduum tempus vitæ noſtræ: in pace : & pœnitentia perficere: a domino deprecemur. Chorus. Concede domine. Diaconus: vnionem fidei : & communicationem ſancti ſpiritus

τες αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ θεῷ παραθώμεθα. Ὁ χορός. Σοὶ κύριε. Ἐκφώνως ὁ ἱερεύς. Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς δέσποτα μετὰ παρρησίας ἀκατακρίτως τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαί σε τὸν ἐπουράνιον θεὸν πατέρα, καὶ λέγειν. Ὁ χο.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμὸν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἐκφώνως ὁ ἱερεύς.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα τοῦ πατρὸς, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ χο. Ἀμήν. Ὁ ἱερεύς. Εἰρήνη πᾶσιν. Ὁ χο. Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ὁ διάκ. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ κυρίῳ κλίνατε.

Ὁ χορός. Σοὶ κύριε. Κλίνας γοῦν ὁ διάκονος μικρὸν τὴν κεφαλὴν, καὶ ὁρῶν τὸν ἱερέα προσκυνοῦντα, προσκυνεῖ καὶ αὐτός. Ὁ ἱερεὺς κλινόμενος ἐπεύχεται μυστικῶς.

Εὐχαριστοῦμέν σοι βασιλεῦ ἀόρατε, ὁ τῇ ἀμετρήτῳ σου δυνάμει τὰ πάντα δημιουργήσας, καὶ τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα. αὐτὸς δέσποτα οὐρανόθεν ἔπιδε ἐπὶ τοὺς ὑποκεκλικότας σοι τὰς ἑαυτῶν κεφαλὰς, οὐ γὰρ ἔκλιναν σαρκὶ, καὶ αἵματι, ἀλλὰ σοὶ τῷ φοβερῷ θεῷ. σὺ οὖν δέσποτα τὰ προκείμενα πᾶσιν ἡμῖν εἰς ἀγαθὸν ἐξομάλισον κατὰ τὴν ἑκάστου ἰδίαν χρείαν. τοῖς πλέουσι σύμπλευσον. τοῖς ὁδοιποροῦσι συνόδευσον. τοὺς νοσοῦντας ἴασαι ὁ ἰατρὸς τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων.

Ἐκφώνως

ritus poſtulantes: noſmetipſos: & inuicem: & omnẽ vitam noſtrã chriſto deo cõmittamus. Chorus. Tibi domine. Cum voce ſacerdos. Et dignos facias nos: domine cum fiducia irreprobatos audere inuocare te ſuper cœleſtẽ deum patrẽ: & dicere. Chorus.

PAter noſter qui in cœlis ſanctificetur nomen tuum: adueniat regnum tuum. fiat voluntas tua, ſicut in cœlo & in terra. Panem noſtrum quotidianum da nobis hodie & dimitte nobis debita noſtra, ſicut & nos dimittimus debitoribus noſtris. Et ne inducas nos in tentationem. Sed libera nos a malo. Amen. Cum voce ſacerdos.

Quoniã tuũ eſt regnum: & potentia: & gloria patris: & filii: & ſpiritus ſancti: nunc: & ſemper: & in ſæcula: ſæculorum. Chorus. Amen. Sacerdos Pax omnibus. Chorus. Et cum ſpiritu tuo. Diaconus. Capita veſtra domino humiliate. Chorus. Tibi domine. Inclinans igitur diaconus. paululum caput: & inſpiciens ſacerdotem adorãtem: adorat & ipſe. Sacerdos inclinatus orat ſecreto.

GRatias agimus tibi rex inuiſibilis: quoniã imenſa tua potentia cuncta creaſti: & multitudine miſericordiæ tuæ ex non ente: in eſſe produxiſti cuncta: tu domine cœlitus reſpice hic ad inclinantes tibi ipſorum capita: non enim inclinarunt carni: & ſanguini: ſed tibi tremendo deo: tu igitur domine propoſita omnibus nobis in bonum dirigas pro cuiuſq; proprio uſu: cum nauigantibus conauiga: cum peregrinantibus commees: egrotus ſana: medice animarum: ac corporum. Cum voce

Ἐκφώνως ὁ ἱερεύς. Χάριτι, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ χο. Ἀμήν. Ὁ ἱερεὺς ἐπεύχεται μυστικῶς.

Πρόσχες κύριε ἰησοῦ χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ ἁγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ πατρὶ συγκαθήμενος, καὶ ὧδε ἡμῖν ἀοράτως συνών. καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου σώματός σου, καὶ τοῦ τιμίου αἵματος, καὶ δι' ἡμῶν παντὶ τῷ λαῷ. Εἶτα προσκυνεῖ ὁ ἱερεύς, καὶ ὁ διάκονος ἐν ᾧ ἐστι τόπῳ, λέγοντες μυστικῶς τρίς. Ὁ θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. Καὶ ὁ λαὸς ὁμοίως πάντες μετὰ εὐλαβείας προσκυνοῦσιν. Ὅταν δὲ ἴδῃ ὁ διάκονος τὸν ἱερέα ἐκτείνοντα τὰς χεῖρας, καὶ ἁπτόμενον τοῦ ἁγίου ἄρτου πρὸς τὸ ποιῆσαι τὴν ἁγίαν ὕψωσιν. Ἐκφωνεῖ. Πρόσχωμεν. Καὶ ὁ ἱερεύς. Τὰ ἅγια τοῖς ἁγίοις. Ὁ χορός. Εἷς ἅγιος, εἷς, κύριος ἰησοῦς χς εἰς δόξαν θεοῦ πατρός, ἀμήν. Εἶτα ψάλλει ὁ χορὸς τὸ κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας, ἢ τοῦ ἁγίου. Καὶ ὁ διάκονος ζώννυται τὸ ὠράριον αὐτοῦ σταυροειδῶς, καὶ στὰς ἐκ δεξιῶν τοῦ ἱερέως κρατοῦντος τὸν ἄρτον λέγει. Μέλισον δέσποτα τὸν ἅγιον ἄρτον. Ὁ δὲ ἱερεὺς μελίζων αὐτὸν εἰς τέσσαρα μετὰ προσοχῆς, καὶ εὐλαβείας, λέγει.

Μελίζεται καὶ διαμερίζεται ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ ὁ υἱὸς τοῦ πατρός, ὁ μελιζόμενος, καὶ μὴ διαιρούμενος, ὁ πάντοτε ἐσθιόμενος, καὶ μηδέποτε δαπανώμενος, ἀλλὰ τοὺς μετέχοντας ἁγιάζει. Τότε λαμβάνει τὸ ἓν μέρος τοῦ ἁγίου ἄρτου, καὶ ἐν τῇ χειρὶ ἔχει. Καὶ ὁ διάκονος δεικνύων σὺν τῷ ὠραρίῳ τὸ ἅγιον ποτήριον, λέγει.

Πλήρωσον

Cum voce ſacerdos. Gratia: & miſerationibus: & pietate vnigeniti filii tui: cum quo benedictus es: cum ſanctiſſimo: ac optimo: & viuificante tuo ſpiritu: nunc: & ſemper: & in ſæcula: ſæculorum. Chorus. Amen. Sacerdos orat ſecreto.

R Eſpice dñe Ieſu chriſte deus noſter de ſancto habitaculo tuo: & de throno gloriæ regni tui & veni ad ſanctificãdũ nos: q i excelſis cũ pře ſimul reſides: & hic nobiſcũ inuiſibiliter exiſtens: & dignare potenti tua manu participes facere nos imaculati corporis tui: & precioſi ſanguinis: & per nos cuncto populo. Dehinc adorat ſacerdos: & Diaconus in quo eſt loco: dicentes ſecreto: ter: Deus propitius eſto mihi peccatori. & populus ſimiliter omnes cum deuotione adorat. Cum autem videt diaconus ſacerdotem extendentẽ manus: & tangentem ſanctũ panem: vt faciat ſanctam eleuationem: pronunciat. Attendamus: & ſacerdos: Sancta: ſanctis. Chorus. Vnus ſanctus: vnꝰ dñs ieſus chriſtus i gl͞ia dei patris. Amẽ. Dehinc cantat chorus cõmunicationem diei: aut ſancti: & diaconus præcinxit ſe horatio ſuo in crucis modum: & ſtans a dextris ſacerdotis tenentis panem. dicit. Scinde domine ſanctũ panẽ. At ſacerdos: ſcindẽs: ipſum in q̃tuor ptes cum ſupplicatione: & deuote dicit. Sciditur: & diuiditur agnus dei filius patris: ſciſſus: nec diuiſus: qui vbiq̃ editur: nec vnquam abſumit: ſed participantes ſanctificat. Tunc accipit vnam partem ſancti panis: & in manu continet: & diaconus oſtendens cum horatio ſanctum calicem. dicit.

Impleas

πλήρωσον δέσποτα τὸ ἅγιον ποτήριον. Ὁ δὲ ἱερεὺς λέγει. Πλήρωμα πίστεως πνεύματος ἁγίου. Καὶ ποιεῖ διὰ σταυρὸν, καὶ ἐμβάλλει εἰς τὸ ἅγιον ποτήριον. Ὁ διάκονος. Ἀμήν. Καὶ δεχόμενος τὸ ζέον, λέγει πρὸς τὸν ἱερέα. Εὐλόγησον δέσποτα τὴν ἁγίαν ζέσιν ταύτην. Ὁ δὲ ἱερεὺς εὐλογεῖ λέγων. Εὐλογημένη ἡ ζέσις τῶν ἁγίων σου, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ὁ δὲ διάκονος ἐγχεῖ σταυροειδῶς ἔνδον τοῦ ἁγίου ποτηρίου, λέγων. Ζέσις πίστεως πλήρης πνεύματος ἁγίου. Ἀμήν. Καὶ ἐᾷ τὸ πιεῖν ἐκλείπον. Καὶ ἀποτιθέμενος τὸ ζέον, ἵσταται μικρὸν ἀπωθεν. Ὁ δὲ ἱερεὺς λέγει. Πρόσελθε διάκονε. καὶ προσελθὼν ὁ διάκονος, ποιεῖ μετάνοιαν εὐλαβῶς, αἰτῶν συγχώρησιν. Ὁ δὲ ἱερεὺς κρατῶν τὸν ἅγιον ἄρτον, δίδωσι τῷ διακόνῳ. καὶ ἀσπασάμενος ὁ διάκονος τὴν μεταδιδοῦσαν αὐτῷ χεῖρα, λαμβάνει τὸν ἅγιον ἄρτον λέγων. Μετάδος μοι δέσποτα τὸ τίμιον, καὶ ἅγιον σῶμα τοῦ κυρίου, καὶ θεοῦ, καὶ σωτῆρος ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ. Ὁ δὲ ἱερεὺς λέγει. Μεταδίδωμί σοι τὸ τίμιον, καὶ ἅγιον, καὶ ἄχραντον σῶμα τοῦ κυρίου, καὶ θεοῦ, καὶ σωτῆρος ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, εἰς ζωὴν αἰώνιον. καὶ ἀπέρχεται ὄπισθεν τῆς ἱερᾶς τραπέζης κλίνας τὴν κεφαλὴν, καὶ προσεύχεται ὡς ὁ ἱερεύς. Ὁμοίως δὲ ὁ ἱερεὺς λαμβάνει τὸν ἅγιον ἄρτον, κλίνας τὴν κεφαλὴν ἔμπροσθεν τῆς ἱερᾶς τραπέζης, καὶ εὔχεται οὕτως.

Πιστεύω κύριε, καὶ ὁμολογῶ ὅτι σὺ εἶ ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον ἁμαρτωλοὺς σῶσαι, ὧν πρῶτος ἐγώ εἰμι. καὶ Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ σήμερον υἱὲ θεοῦ κοινωνόν με παράλαβε. οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου τὸ μυστήριον εἴπω. οὐ φίλημά σοι δώσω καθάπερ ἰούδας, ἀλλ᾽ ὡς ὁ λῃστὴς ὁμολογῶ σοι,

μνήσθητί μου

Impleas domine ſanctum calicem. At ſacerdos dicit. Plenitudo fidei ſpiritus ſancti: & facit ſignum crucis: & imponit in ſanctum calicem. Diaconus. Amen. Et accipiens lagenulam dicit ad ſacerdotem. Benedic domine ſanctam feruidam hanc. At ſacerdos benedicit dicens. Benedictus feruor ſanctorum tuorum vbiq; nunc: & ſemper: & in ſæcula ſæculorum. Amen. At diaconus infundit in modum crucis intus: ſanctum calicẽ: dicẽs: feruor fidei plenus ſpiritus ſancti. Amen. Et hoc facit tertio: & deponens lagenulam conſiſtit paululum ſeorſum. At ſacerdos dicit. Accede diacone: & accedens diaconus facit reuerentiam deuote petens veniam. At ſacerdos tenens ſanctum panem: porrigit diacono: & exoſculans diaconus porrectam ſibi manum accipit ſanctum panem: dicens. Impartiaris mihi dñe precioſum: & ſanctũ corpus dñi & dei: & ſaluatoris noſtri ieſu xp̄i. At ſacerdos dicit. Impartior tibi precioſum: & ſanctum: & imaculatum corpus domini: & dei: & ſaluatoris noſtri Ieſu chriſti in remiſſionem peccatorum: in uitã eternã: & recedit poſtergũ ſanctæ menſæ inclinans caput: & orat vt ſacerdos. Similiter autem ſacerdos accipit ſanctum panem: inclinans caput ante ſanctam menſam & orat ſic.

CRedo dñe: & confiteor quod tu es chriſtus filius dei viuentis: veniens in mundum peccatores ſaluare: quorum primus ego ſum & Cenæ tuæ myſticæ hodie fili dei cõmunicantẽ me ſuſcipe. Nõ enim inimicis tuis myſterium dicam: nec oſculũ tibi dabo quemadmo dũ iudas: ſed ut latro cõfiteor tibi:

K memento

imponit [illegible] in Calicem

μνήσθητί μου κύριε ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Καὶ Κύριε οὐκ εἰμὶ ἄξιος, ἵνα ὑπὸ τὴν ῥυπαρὰν στέγην τῆς ψυχῆς μου εἰσέλθῃς. ἀλλ᾽ ὡς κατεδέξω ἐν σπηλαίῳ, καὶ φάτνῃ ἀλόγων ἀνακλιθῆναι, καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ καὶ τὴν ὁμοίαν μου πόρνην τὴν ἁμαρτωλὸν προσερχομένην σοι κατεδέξω, οὕτως καταξίωσον, καὶ ἐν τῇ φάτνῃ τῆς ἀλόγου μου ψυχῆς, καὶ ἐν τῷ ἐσπιλωμένῳ μου στόματι εἰσελθεῖν τοῦ νεκροῦ, καὶ λεπροῦ. Καὶ ὡς οὐκ ἐβδελύξω τὸ στόμα τὸ ῥυπαρὸν τῆς πόρνης καταφιλούσης τοὺς ἀχράντους σου πόδας, οὕτω δέσποτα θεέ μου μὴ βδελύξῃς, καὶ ἐμὲ τὸν ἁμαρτωλόν. ἀλλ᾽ ὡς ἀγαθὸς, καὶ φιλάνθρωπος ἀξίωσόν με κοινωνὸν γενέσθαι τοῦ παναγίου σώματος, καὶ αἵματός σου.

Θεὸς ἡμῶν ἄνες ἄφες συγχώρησόν μοι τὰ παραπτώματά μου, ὅσα σοι ἥμαρτον, εἴτε ἐν γνώσει εἴτε ἐν ἀγνοίᾳ, εἴτε ἐν λόγῳ, εἴτε ἐν ἔργῳ ἔπραξα. πάντα μοι συγχώρησον ὡς ἀγαθὸς, καὶ φιλάνθρωπος. ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου, καὶ ἀειπαρθένου μητρὸς ἀκατάκριτόν με διατήρησον δέξασθαι τὸ τίμιον καὶ ἄχραντόν σου σῶμα, εἰς ἴασιν ψυχῆς, καὶ σώματος. ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα τοῦ πατρὸς, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Καὶ οὕτω μεταλαμβάνουσι τὸν ἅγιον ἄρτον, ὁμοίως, καὶ τὸ ἅγιον ποτήριον, καὶ μεταλαμβάνει πρότερον μὲν ὁ ἱερεὺς τρία ῥοφήματα ἐν μιᾷ ὑποκλίσει. καὶ ἐν μὲν τῷ πρώτῳ ῥοφήματι λέγει.

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρός. Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ. καὶ τοῦ υἱοῦ. Ἐν τῷ τρίτῳ δὲ, Καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. Καὶ μετὰ τὴν μετάληψιν σπογγίζει τῷ καλύμματι τὸ ἅγιον ποτήριον καὶ τὰ ἑαυτοῦ χείλη ἐπιδεξίως ἅμα, καὶ εὐλαβῶς, λέγων.

Τοῦτο ἥψατο τῶν χειλέων μου, καὶ ἀφελεῖ τὰς ἀνομίας μου, καὶ

memento mei domine in regno tuo. Et Dñe nõ ſum
dignus vt ſub ſordidum tectum animæ meæ in gredi
ens. Sed quẽadmodũ dignat' es in ſpelũca: & pre
ſæpio brutorũ reclinari: & i domo Simonis leproſi: et
ſimilem mei meretricem peccantem: accedentem
ad te ſuſcipere. Tu idem dignare etiã in præſepio
irrationalis meæ animæ: & in ſpeluncatũ meũ corpus
ingredi q mortuus ſum: & leproſus. Et quẽadmodũ
non faſtidiſti os ſordidum meretricis oſculantis
immaculatos tuos pedes: ſic dñe deus meus: ne faſti-
dias & me peccatorem: ſed vt optimus: & cle-
mens dignum fac me participem fieri: ſanctiſſimi
corporis: & ſanguinis tui.

Deus noſter: remitte: dimitte: indulge mihi de-
licta mea quæ in te commiſſi: vel ſciens: vel p
ignorantiam. Vel verbo: vel opere patraui: omnia
mihi remitte: vt bonus: & clemens: intercesſio
nibus intemeratæ tuæ: & ſemper virginis matris:
irreprobatũ me conſerua: ſumere preciosum & imacu
latũ corp' tuũ: ad ſanitatẽ animæ: & corporis qm̃ tuũ
eſt regnum: & potentia: & gloria: patris: &
filii: & ſpiritus ſancti: nunc: & ſemper: & in ſæcula
ſæculorum. Amen. Et ſic accipiunt
ſanctum panem: & ſanctum calicem: & de
ſumit prius quidem ſacerdos tres hauſtus in vna
inclinatione: & idem in primo hauſtu dicit
in nomine patris. At in ſecundo & filii.
& tertio vero: & ſancti ſpiritus: & poſt
ſumptionem abſtergit velamine ſanctum calicem:
& propria labia apte: ſimul ac reuerenter: dicens.
Hoc tetigit labia mea: & auferet iniquitates

 meas &

μου, καὶ τὰς ἁμαρτίας μου περικαθαριεῖ, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Κρατῶν δὲ τὸ ἅγιον ποτήριον καλεῖ τὸν διάκονον, λέγων, Διάκονε πρόσελθε. Καὶ ὁ διάκονος ἔρχεται καὶ προσκυνεῖ ἅπαξ λέγων. Ἰδοὺ προσέρχομαι τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ. Καὶ τὸ. Πιστεύω κύριε καὶ ὁμολογῶ, ὅλον. Καὶ λέγει ὁ ἱερεύς. Μεταλαμβάνεις ὁ δοῦλος τοῦ θεοῦ διάκονος ὁ δεῖνα τὸ τίμιον, καὶ ἅγιον σῶμα, καὶ αἷμα τοῦ κυρίου, καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν σου, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Μεταλαβόντες δὲ τοῦ διακόνου, λέγει ὁ ἱερεύς. Τοῦτο ἥψατο τῶν χειλέων σου, καὶ ἀφελεῖ τὰς ἀνομίας σου, καὶ τὰς ἁμαρτίας σου περικαθαριεῖ. εἰς καὶ δὶς αὐτοῦ εἶπεν. Τότε λαβὼν τὸν ἅγιον δίσκον ὁ διά. ἐπάνω τοῦ ἁγίου ποτηρίου ἀποσπογγίζει τῷ ἁγίῳ σπόγγῳ πάνυ καλῶς, καὶ μετὰ προσοχῆς, καὶ εὐλαβείας, καὶ σκεπάζει τὸ ἅγιον ποτήριον τῷ καλύμματι. ὁμοίως καὶ ἐπὶ τὸν ἅγιον δίσκον τίθησι τὸν ἀστέρα καὶ τὰ καλύμματα. Καὶ ἀνοίγουσι τὴν θύραν τοῦ ἁγίου βήματος. Καὶ ὁ διάκονος προσκυνήσας ἅπαξ, λαμβάνει τὸ ἅγιον ποτήριον μετὰ εὐλαβείας, καὶ ἔρχεται εἰς τὴν θύραν, καὶ ὑψῶν τὸ ἅγιον ποτήριον δείκνυσιν αὐτὸ τῷ λαῷ, λέγων Μετὰ φόβου θεοῦ καὶ πίστεως προσέλθετε. Ὁ χορός. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου θεὸς κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Καὶ ὁ ἱερεὺς εὐλογεῖ τὸν λαὸν, λέγων ἐκφώνως. Σῶσον ὁ θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. Καὶ ὁ χορός. Εἰς πολλὰ τὰ ἔτη δέσποτα. Καὶ ἐπιστρέφουσιν ἔπειτα, διάκονες καὶ ὁ ἱερεὺς εἰς τὴν ἁγίαν τράπεζαν, καὶ θυμιᾷ ὁ ἱερεὺς τρὶς, λέγων καθ' ἑαυτόν. Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ θεὸς, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου. Εἶτα λαβὼν τὸν ἅγιον δίσκον, τίθησιν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ διακόνου.

meas : & delicta mea per purgabit : vbiq; nunc: & ſemper : & in ſæcula: ſæculorum. Amen. Tenens vero ſanctum calicem: vocat diaconũ: dicẽs. Diacone accede. Et diaconus procedit & adorat. Semel dicens. Ecce venio ad immortalem Regem. Et hoc: credo: & confiteor. Totum. Et dicit ſacerdos: accipis ſerue dei diacone. N. ꝑcioſũ: & ſcũm corpus: & ſanguinẽ dñi: & ſaluatoris noſtri Ieſu xp̄i in remiſſionem peccatorũ tuoꝝ: & in vitam æternam. Summente diacono dicit ſacerdos. Hoc tetigit labia tua & auferet iniquitates tuas : & delicta tua per purgabit. Quẽadmodũ & ꝑ ſemetipſo dixerat. Tũ accipiẽs ſcãm patenam diaconus ſuper ſanctum calicem: detergit ſctã ſpõgia ſatis accurate: & cũ ſupplicatiõe: & deuotione: & velat ſanctum calicem velamine. Similiter & ſuper ſanctam patenam ponit aſteriſcũ: & velamina : & aperiunt ianuam ſancti tabernaculi : & diaconus adorans ſemel ſumit ſanctum calicem cum veneratione : & procedit ad oſtium: & attollem ſanctum calicem: oſtendit ipſum populo dicens. Cum timore dei : & fide accedite. Chorus Benedictus qui venit in nomine domini deꝰ dñs: & illuxit nobis. Et ſacerdos benedicit populũ dicens cum voce. Salua Deus populum tuum & benedic hereditati tuæ. Et chorus in multos annos domine. Et reuertuntur & diaconus: & ſacerdos ad ſanctam menſam : & in cenſat ſacerdos ter dicens intra ſe. Eleuatus es ſuper cœlos deus: & ſuper omnem terram gloria tua. De hinc capiens ſanctam patenã : imponit ſup caput

τοῦ διακόνου. Καὶ ὁ διάκονος λαβὼν αὐτὸν μετ' εὐλαβείας, θεωρῶν ἔξω πρὸς τὴν θύραν, οὐδὲν λέγων, ἀπέρχεται εἰς τὴν πρόθεσιν, καὶ ἀποτίθησιν αὐτόν. Ὁ δὲ ἱερεὺς προσκυνήσας, καὶ λαβὼν τὸ ἅγιον ποτήριον, καὶ ἐπιστραφεὶς πρὸς τὴν θύραν, ὁρᾷ τὸν λαόν, λέγων.

Πάντοτε νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ χο. Ἀμήν. Καὶ εὐθὺς λέγει μυστικῶς τὴν εὐχήν.

Εὐχαριστοῦμέν σοι δέσποτα φιλάνθρωπε εὐεργέτα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὅτι καὶ τῇ παρούσῃ ἡμέρᾳ κατηξίωσας ἡμᾶς τῶν ἐπουρανίων σου, καὶ ἀθανάτων μυστηρίων. ὀρθοτόμησον ἡμῶν τὴν ὁδόν. στήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ φόβῳ σου τοὺς πάντας. φρούρησον ἡμῶν τὴν ζωήν. ἀσφάλισαι ἡμῶν τὰ διαβήματα. εὐχαῖς καὶ ἱκεσίαις τῆς ἐνδόξου θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ πάντων τῶν ἁγίων σου. Ὁ διάκονος ἐν τῷ συνήθει τόπῳ στὰς, λέγει. Ὀρθοὶ μεταλαβόντες τῶν θείων ἁγίων ἀχράντων ἀθανάτων ἐπουρανίων καὶ ζωοποιῶν μυστηρίων, ἀξίως εὐχαριστήσωμεν τῷ κυρίῳ. Ὁ χο. Κύριε ἐλέησον. Ὁ δια. Ἀντιλαβοῦ σῶσον ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ θεὸς τῇ σῇ χάριτι. Ὁ χο. Κύριε ἐλέησον. Ὁ δια. Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ θεῷ παραθώμεθα. Ὁ χο. Σοὶ κύριε. Ἐκφώνως ὁ ἱερεύς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ πατρὶ καὶ τῷ υἱῷ, καὶ ἁγίῳ πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ χο. Ἀμήν. Ὁ διάκονος. Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν. Ὁ χο. Ἐν ὀνόματι κυρίου. Ὁ διάκονος. Τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ χο. Κύριε ἐλέησον. Δέσποτα εὐλόγησον. Εὐχὴ ὀπισθάμβωνος ἐκφωνουμένη παρὰ τοῦ ἱερέως ἔξω τοῦ βήματος.

Ὁ εὐλογῶν

diaconi: & diaconus ſuſcipiens ipſam cum venerationе: reſpiciens extra verſus ianuam nihil dicit. Procedit ad prothеſim: & deponit ipſam. At ſacerdos adorans: & capiens ſanctum calicem: & conuerſus uerſus ianuam reſpicit populum dicens

Vbiq̃: nunc: & ſemper: & in ſæcula ſæculorum chorus. Amen. Et protinus dicit ſecreto orationem.

Gratias agimus tibi domine benigniſſime benefactor animarũ noſtrarum: quoniam & præſenti die dignos feciſti nos cœleſtium: tuorum & mortalium myſteriorum: dirige noſtrum iter: confirma nos in timore tuo omnes: cuſtodi noſtram vitam fac ſecuros greſſus noſtros: precibus: & interceſſione glorioſæ deiparę: & ſemper Virginis Mariæ: & omnium ſanctorum tuorũ. Diaconus in conſueto loco conſiſtens: dicit. E recti cõmunicãtes diuinoꝝ: ſanctoꝝ: ĩmaculatoꝝ: ĩmortaliũ: coeleſtiũ: & viuificãtium myſterioꝝ: digne grãs agamus domino. Cho. Dñe miſerere. Diaconus. Suſcipe: ſalua: miſerere: & conſerua nos deus tua gratia. Chorus. Domine miſerere. Diaconus. Diem: totum: perfectũ: ſanctum: pacificum: & abſq̃ reatu deprecantes: nos metipſos: & inuicem: ac omnem vitam noſtram xp̃o: deo comitamus. Chorus. Tibi domine. Cum voce ſacerdos Quoniã tu es ſanctificatio noſtra: & tibi gloriam damus: patri: & filio: & ſancto ſpiritui: nunc: & ſemper: & in ſæcula: ſæculorum. Chorus. Amen. Diaconus. In pace procedamus. Chorus. In nomine domini. Diaconus. Dñm deprecemur. Chorus. Dñe miſerere dñe benedic. Oĩo poſt cõpleta miſſam cũ voce dicta a ſacerdote extra tabernaculum.

Qui

Ὁ Εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς σε κύριε, καὶ ἁγιάζων τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, σῶσον τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. τὸ πλήρωμα τῆς ἐκκλησίας σου φύλαξον. ἁγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου σου. σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θεϊκῇ σου δυνάμει, καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. εἰρήνην τῷ κόσμῳ σου δώρησαι, ταῖς ἐκκλησίαις σου, τοῖς ἱερεῦσι, τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν, τῷ στρατῷ, καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου. ὅτι πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δώρημα τέλειον ἄνωθέν ἐστι, καταβαῖνον ἐκ σοῦ τοῦ πρς τῶν φώτων. καὶ σοὶ τὴν δόξαν, καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, τῷ πατρὶ, καὶ τῷ υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ χο. Ἀμήν. Καὶ ὁ χορὸς ψάλλει τὸ Εἴη τὸ ὄνομα κυ εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. Καὶ τὸν ψαλμόν.

Εὐλογήσω τὸν κν ἐν παντὶ καιρῷ. διὰ παντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου. ἐν τῷ κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχή μου. Ἀκουσάτωσαν πραεῖς, καὶ εὐφρανθήτωσαν. Μεγαλύνατε τὸν κν σὺν ἐμοὶ, καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐξεζήτησα τὸν κν καὶ ἐπήκουσέ μου, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεών μου ἐρρύσατό με. Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνθῇ. Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε, καὶ ὁ κς εἰσήκουσεν αὐτοῦ, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ, ἔσωσεν αὐτόν. Παρεμβαλεῖ ἄγγελος κυ κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτὸν, καὶ ῥύσεται αὐτούς. Γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ κς. μακάριος ἀνὴρ ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν. Φοβήθητε τὸν κν πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν, οἱ δὲ

QVi benedicis benedicentes te domine : & ſanctifi-
cas in te confidentes : ſalua populum tuum : &
benedic hereditatem tuam : plenitudinem ec-
cleſie tue cuſtodi : ſanctifica diligentes
decorem domus tuæ : tu ipſos viciſſim glorifica
diuiua tua potentia : & ne derelinquas nos ſpe-
rantes in te. Pacem mundo tuo tribue:
eccleſiis tuis : ſacerdotibus : regibus noſtris:
exercitui: & cuncto populo tuo: qm̄ oē datū optimū:
& omne donū perfectū de ſurſum eſt: deſcendēs a te
patre luminum: & tibi gloriā: & gratiarum actionē: &
adorationem damus : patri : & filio : &
ſancto ſpiritui : nunc : & ſemper : & in ſæcula
ſæculorum. Chorus. Amen. Et chorus cantat ter: hoc.
Sit nomen domini benedictum: ex hoc nūc: & vſq; in
ſæculum. Et pſalmum.

BEnedicam dominum in omni tempore : ſemper la-
us eius in ore meo. In domino laudabitur
anima mea : audiant manſueti & leten-
tur. Magnificate dominum mecum, & exalte-
mus nomen eius in idipſum. Exquiſiui dominum
& exaudiuit me: & ex omnibus tribulatiōibus meis e-
ripuit me. Accedite ad eum & illuminamini:
& facies veſtre non confundentur. Iſte
pauper clamauit: & dominus exaudiuit eum: & de o-
mnibus tribulationibus eius ſaluauit eum. Immit-
tit angelus domini in circuitu timentium eum: & eri
piet eos. Guſtate & videte quoniam bonus eſt dñs:
beatus vir qui ſperat in eo. Timete dominum
omnes ſancti eius : quoniam non eſt inopia ti-
mentibus eum. Diuites eguerunt & eſurie-

σαν. οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν κν̄, οὐκ ἐλαττωθήσονται παν-
τὸς ἀγαθοῦ. Δεῦτε τέκνα ἀκούσατέ μου· φόβον κῡ δι-
δάξω ὑμᾶς. Τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωὴν ἀγαπῶν
ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθάς; Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ
κακοῦ, καὶ χείλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον. Ἔκκλινον
ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποίησον ἀγαθόν. Ζήτησον εἰρήνην καὶ
δίωξον αὐτήν, ὀφθαλμοὶ κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὦτα
αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν. Πρόσωπον δὲ κυρίου ἐπὶ ποι-
οῦντας κακά, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον
αὐτῶν. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ κύριος εἰσήκουσεν
αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν, ἐρρύσατο
αὐτούς. Ἐγγὺς κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν,
καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει. Πολλαὶ αἱ θλί-
ψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν, ῥύσεται αὐτοὺς
ὁ κύριος. Φυλάσσει κς̄ πάντα τὰ ὀστᾶ αὐτῶν, ἓν ἐξ
αὐτῶν οὐ συντριβήσεται. Θάνατος ἁμαρτωλῶν πονηρός,
καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι. Λυτρώσε-
ται κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσου-
σι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ᾽ αὐτόν.

Εὐχὴ ἐν τῷ συστεῖλαι τὰ ἅγια μυστήρια.

Τὸ πλήρωμα τοῦ νόμου, καὶ τῶν προφητῶν αὐτὸς
ὑπάρχων χε̄ ὁ θς̄ ἡμῶν, ὁ πληρώσας πᾶσαν πα-
τρικὴν οἰκονομίαν, πλήρωσον χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης τὰς
καρδίας ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Μετὰ τὴν εὐχὴν ἐξέρχεται
ὁ ἱερεὺς καὶ στὰς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, δίδωσι τὸ ἀντίδω-
ρον. Εἶτα ποιεῖ ἀπόλυσιν λέγων. Δόξα σοι χε̄
ὁ θεὸς ἡμῶν ἡ ἐλπὶς ἡμῶν δόξα σοι. Καὶ ὁ χο. Δόξα πρὶ
καὶ υἱῷ καὶ ἁγίῳ πνι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Καὶ εἰ ἔστι κυριακή, λέγει
ὁ ἱερεύς. Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν χς̄ ὁ ἀληθινὸς θς̄ ἡμῶν.

Εἰ δὲ οὐκ ἔστι

runt: inquirentes autem dominum: non minuentur omni bono. Venite filii audite me: timorē dn̄i docebo vos. Quis eſt homo qui vult vitam: diligit dies videre bonos. Prohibe linguam tuam a malo: & labia tua ne loquantur dolum. Diuerte a malo: & fac bonum: inquire pacem: & perſequere eam. Oculi domini ſuper iuſtos: & aures eius in preces eorum. Vultus autem domini ſup facientes mala: vt perdat de terra memoriam eorum. Clamauerunt iuſti & dominus exaudiuit eos: & ex omnibus tribulationibus eorum liberauit eos. Iuxta eſt dominus his qui tribulato ſunt corde: & humiles ſpiritus ſaluabit. Multe tribulationes iuſtorum: & de omnibus his liberauit eos dominus. Cuſtodit dn̄s omnia oſſa eorum: vnum ex his non conteretur. Mors peccatorum peſſima: & qui oderunt iuſtum delinquent. Redimet dominus animas ſeruorum ſuorum: & non delinquent omnes qui ſperant in eo.

Oratio in contrahendis ſacris rebus: ſecreto.

PLenitudo legis: & prophetarum: tu ipſe exiſtens xp̄e deus noſter: qui compleuiſti omne paternum mandatum: expleas gaudio: & hilaritate corda noſtra: vbiq̧: nunc: & ſemper: & in ſęcula ſęculorum. Amen. Poſt orationem egreditur ſacerdos: & ſtans in conſueto loco dat remunerationē: de hinc facit abſolutionē dicens. Glīa tibi xp̄e deus noſter: ſpes nr̄a: gloria tibi. Et chor⁹. Gloria pr̄i: & filio: & ſancto ſpiritui nunc: & ſemper: & in ſęcula ſęculorum. Amen. Et ſi eſt Dominicus dies: dicit ſacerdos. Qui ſurrexiſti a mortuis: chriſtus ver⁹ de⁹ nr̄:

Εἰ δὲ οὐκ ἔστιν ἀναστάσιμος, λέγει. Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ μητρὸς, τῇ δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τοῦ ἁγίου. τῆς ἡμέρας.

Τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς θεὸς καὶ φιλάνθρωπος. Καὶ εὐλογῶν τὸν λαὸν εἰσέρχεται. μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν, εἰ οὐκ ἔστι διάκονος, εἰσέρχεται ὁ ἱερεὺς εἰς τὴν πρόθεσιν, καὶ μεταλαμβάνει τὸ ὑπολειφθὲν ἐν τῷ ἁγίῳ ποτηρίῳ προσεχῶς καὶ εὐλαβῶς. καὶ ἀποπλυνεῖ τὸ ἅγιον ποτήριον τρὶς, καὶ ὁρᾶν μὴ μείνῃ τὸ λειπόμενον μαργαρίτης. τότε λέγει. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου. ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν. φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ. Καὶ συστέλλει τὰ ἅγια, τὸ ποτήριον, τὸν δίσκον μετὰ τῶν καλυμμάτων, κατὰ τὸ ἔθος. Εἰ δὲ ἐστὶ διάκονος, ὁ αὐτὸς ποιεῖ. Ὁ δὲ ἱερεὺς ἀπέρχεται ἐν τῷ σκευοφυλακίῳ, καὶ ἐκδύει ἑαυτόν. λέγων. τρίς. Τὸ ἅγιος ὁ θεός. Καὶ τὸ παναγία τριάς. Καὶ τὸ Πάτερ ἡμῶν. Τότε λέγει τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ χρυσοστόμου. Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρσὸς ἐκλάμψασα χάρις, τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν, ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ θησαυροὺς ἐναπέθετο. τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξε. ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων πάτερ Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Μετέπειτα τὸ κοντάκιον.

Ἐκ τῶν οὐρανῶν ἐδέξω τὴν θείαν χάριν, καὶ διὰ τῶν σῶν χειλέων πάντας ἐκδιδάσκεις προσκυνεῖν ἐν τριάδι τὸν ἕνα θεὸν Ἰωάννη Χρυσόστομε παμμακάριστε ὅσιε,

ἐπαξίως εὐφη

Si nõ eſt reſurrectionis: dicit. Chriſtus verus deus noſter : precibus intemeratæ eius matris. Potentia prætioſæ: & viuificæ crucis: ſanctorum: glorioſorum: & benedictorum apoſtolorum:
ſancti dici.
Sanctorum: & iuſtorum deorum parentũ Ioachim: & Annæ: & omnium ſanctorũ miſereat nr̃i & ſaluet nos, ut bonus deus: & clemens. Et benedicens populum ingreditur. Poſt vero abſolutionẽ: Si nõ eſt diaconus: igreditur Sacerdos in protheſim, & accipit quod reſiduum eſt in ſancto calice : attente: & cũ veneratione & abluit ſanctum calicem : ter : & inſpicit ne ſuperſit quod ap pella tur. margantis. Tunc dicit Nũc dimittis ſeruum tuum domine: ſecũdũ verbum tuum in pace. Quia viderunt oculi mei ſalutare tuũ. Quod paraſti ante faciem omnium populorũ. Lumen ad reuelationem gentiũ: & gloriã plebis tuæ iſrael. Et colligit ſanctas res calicem: patenam: cum velaminibus: ſecundum morem. Si vero eſt diaconus. Ipſe facit. At ſacerdos recedit ad vaſorum repoſitorium : & exuit ſe ipſum: dicẽs: ter hoc Sãctus deus. Et hoc: Sãctiſſima trinitas: Et : Pater noſter. Tunc dicit abſolutorium Chryſoſtomi. Oris tui quemadmodum flamma refulgens gratia: orbem terrarum illuminauit. auaritia exptes mundo Theſauros ipoſuit: altitudinẽ nobis humilitatis oſtendit. At tuis orationibus erudiens pater Ioannes: Chryſoſtome: ora xp̃m: deũ: Saluari animas noſtras. Poſtea contacium.

De cœlis accepiſti diuinam gratiam & per tua labia omnes inſtruis adorare in trinitate vnum deum: Ioannes Chryſoſtome beatiſſime: iuſte: condigne bene-

ἐπαξίως εὐφημούμενος, ὑπάρχεις χαρὰ καὶ θηγητὴς ὡς τὰ θεῖα σκαφῶν. Ἢ λέγει τῆς ἡμέρας. ἢ τὸ ἀναστάσιμον εἰ ἔστι κυριακή. Καὶ τὴν ἀπόλυσιν ὡς ἔθος ποιήσας ἐπεισέρχεται εἰς τὰς θύρας τοῦ ἁγίου βήματος, καὶ ἀποδυσάμενος τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ τὸ ἱερατικόν, καὶ προσκυνῶν, λέγων. Ὁ θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. Καὶ ἐπιστρέφεται πρὸς τὸν λαόν, εὐλογεῖ λέγων ἐκφώνως. Φυλάξαι κύριος ὁ θεὸς πάντας ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ χάριτι, καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας, τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ὁ δὲ λαὸς κλίνοντες τὰς κεφαλὰς πάντες, λέγουσι τὸν εὐλογοῦντα, καὶ ἁγιάζοντα ἡμᾶς κύριε φύλαττε εἰς ἔτη πολλά. Καὶ ἀπέρχονται ἐν εἰρήνῃ σὺν θεῷ ἁγίῳ.

Τέλος τῆς θείας ἱερουργίας τοῦ χρυσοστόμου.

Errores impreſſorum recogniti.

In ſecũda ſemipagina: prima orone. valeã: ſupuacuũ. In tertia ἀσπάμενοι pro ἀσπασάμενος. In. 12. vellat: pro velat. In. 14. bis vella: pro vela. In. 16. a pro ac. In. 24. ingreſſu: pro ingreſſum. In. 26. roparia: pro tro paria. In eadẽ peuen erit: p peruenerit. In. 28. non ente pro ex non ente. In. 36. fidelium: pro fidelibus: & ha bitantiũ: pro habitantibus. In. 46. ad. pro a. In. 50. a pro ad. In eadem ſpiritus: pro & ſpũs. In. 54. depo ſinit: pro deponit. In. 58. &: pro ut &. In. 60. dñs: p deus. In. 66. abſumit: pro abſumitur. In. 72. attollem pro attollens.

condigne bñdicimus tibi: es quidem ꝑceptor: vtpote di uina manifeſtans Aut dicit diei: aut reſurrectionis: Si eſt dñicus dies: & abſolutioné vt moris eſt ſecreto. Tum egreditur ad hoſtium ſancti tabernaculi: indu-tus veſtimento ſuo ſacerdotali: & adorat. dicés: hoc: De' ꝓpiti' eſto mihi peccatori. Et côuerſus ad populum: benedicit dicens cum voce. Cuſtodiat dominus deus omnes vos: ſua gratia: & pie-tate: vbiq; nunc: & ſemper: & in ſæcula ſæculorum. Amen. At populus: inclinantes capita. omnes dicunt. Benedicenté: & ſanctificanté nos dñe conſerua in annos multos. Et recedit in pace cum deo ſancto. Finis.

Venetiis per Ioãnem Antonium & Fratres de Sabio ſumptu & expenſis D. Demetrii Zini Zacyn-thii: & D. Menandri Nuntii Corcyræi ſociis. M D X X V I I I. Menſe Auguſti.

¶ Notes ſtudioſe lector ſingulas quaſq; huius totius operis ſemipaginas arithmeticis numeris: & cum in vocabula: quæ in latinis græce expreſſa ſunt incideris: ita eorum explicationem percipere ex hac annotatione facile queas.

In ſemipagina ſecunda eſt: horarium: hoc intelliges ſtolam quam diaconus geſtat.

In quarta reperies: protheſim: hoc altariolum innuit qđ a læua altaris eſt: ĩ eo ſacerdos ꝑparat ſacra.

In xxvii. typica: ſunt enim pſalmi quos viciſſim vterq; chorus dicit qui ſunt: C I I. hoc eſt: Benedic anima mea dominum: & omnia quæ intra me ſunt nomini ſancto eius: & pſalmus CXLV. hoc eſt: Lauda anima mea dominum: etcetera.

In XXIIII: Tritectus cantus eſt: Tertius videlicet & ſextus cantus ex nouem quos in officio diurno dicunt: in miſſa autem inſerunt ex illis nouem: tertium: & ſextum.

In XXVI troparium: hoc intelliges verſum innui qui præſertim memoriam agit ſancti cuius illa die feſtum recolitur.

In eadem: hymnũ triſagium: hoc enim eſt: quod ait: Sanctus deus: Sanctus fortis: Sanctus & immortalis: miſerere nobis.

In XXXIX Antidoron: ſiue remuneratio: appellatur panis ex quo cõſecranda hoſtia extrahitur hũc fruſtratim ĩciſũ ſacerdos poſt miſſã populo diuidit.

In octuageſima Margaritis: eſt: hoc nomine fragmẽta: ſiue micas dicunt: quæ a conſecratione ex ſacramento: Calici: ſeu patenæ adherere ſolent.

In eadem contacium eſt: ſic verſum ſimilem tropario dicunt.

Finis.